

Italien afviser EU's budgetkrav – Mennesker kommer først!

30. okt., 2016 – Den italienske finansminister Gian Carlo Padoan har i et brev til EU-kommissionen forklaret, at Italien ikke vil ændre sin budgetplan. Forskellen mellem, hvad Italien har brug for, og så det, EU vil tillade, skulle være €5 mia.

Italien vil bruge €3,5 mia. på assistance til flygtninge og deres integration. EU tillader €0.5 mia. Italien vil bruge €4,8 mia. til jordskælvsnødhjælp, genopbygning og forebyggelse. EU tillader kun €2,8 mia., til nødhjælp og genopbygning, men tillader ikke finansiering af forebyggelse.

Med hensyn til flygtninge pointerer Padoans brev skarpt, at Italien gør »en ekstraordinær indsats på vegne af den Europæiske Union« og betaler også omkostningerne for andre landes afvisning af at genplacere flygtninge. Premierminister Matteo Renzi havde direkte angrebet Ungarn i en udtalelse i går, hvor han sagde, at Italien er en EU-nettobetaler, mens Ungarn er en EU-nettomodtager. Hvis Ungarn nægter at rette sig efter EU's Schengen-regler (visafri) og regler om genplacering, vil Italien måske nedlægge veto mod det næste EU-budget.

Renzi besøgte i går jordskælvsområderne, der blev ramt den 26. okt., og annoncerede en omgående nødhjælp på €40 million. Der er flere end 5.000 hjemløse, som vil blive flyttet til hoteller på kysten, mens oprydningsarbejdet og genbygningen finder sted. Iflg. nyhederne har endnu et styrke 6,6 jordskælv fundet sted i området den 30. okt.

**RADIO SCHILLER den 31.
oktober 2016:
Valget i USA: Glass/Steagall-
bankopdeling og faren for 3.
verdenskrig
er nu blevet hovedtemaer**

Med formand Tom Gillesberg

**»Lad os bygge det Eurasiske
Tog for Fred imod truslen om
en Ny Verdenskrig«**

**Erklæring af Helga Zepp-
LaRouche og Jacques
Cheminade, 21. oktober, 2016**

Som patrioter og verdensborgere i traditionen efter de Gaulles og Adenauers Fædrelandenes og projekternes Europa, appellerer vi til vore regeringer om omgående at tilslutte sig disse fremvoksende magters indsats, og at kræve af USA og

Storbritannien, at de begraver Imperiets stridsøkse.

Vi bør omgående positivt respondere til tre store projekter, der foreslås, og som alle befinder sig inden for vor rækkevidde og direkte vedrører vore nationale interesser:

(På sidelinjen af Schiller Instituttets konference i Essen, Tyskland, den 21. oktober, 2016, om de fremtidsudsigter for Europa, som Kinas politik for den Nye Silkevej tilbyder, udstedte Helga Zepp-LaRouche, præsident for Schiller Instituttet, og Jacques Cheminade, fransk præsidentkandidat, følgende erklæring:)

På intet tidspunkt siden 1945 har verden været så tæt på en ny verdenskrig, der i dag ville blive en atomkrig. Men samtidig har mulighederne for at grundlægge en ny verdensorden for fred og udvikling imidlertid aldrig været så store.

Faren for krig kommer fra et forsøg fra de vestlige magters side på, for enhver pris at opretholde deres eneherredømme over verden, på trods af den kendsgerning, at de ikke har andet at tilbyde end krige og finansiel udplyndring. Det store håb kommer fra en fremvoksende gruppe af lande, Rusland, Kina, Indien og BRIKS, der kæmper for en verden, hvor alle har ret til fremskridt gennem udvikling inden for videnskab, avanceret teknologi og industri; en verden med fred og stabilitet, baseret på organisationen for international lov, der voksede frem af sejren over nazismen, og som er inkorporeret i FN's Charter.

Det eneste alternativ til politikken med Washington-konsensus, der har ført os frem til den nuværende krise, er Kinas forslag om projektet for den Nye Silkevej, som en politik for fred og samarbejde i hele verden. Dette projekt, som allerede er en realitet for de 70 lande, der er med i det, er det største projekt for industriel, økonomisk genopbygning, der nogen har eksisteret på planeten, og som mobiliserer tæt ved \$1 billion til videnskabelig forskning og store infrastrukturprojekter i

Eurasien, Latinamerika og Afrika.

Som patrioter og verdensborgere i traditionen efter de Gaulles og Adenauers Fædrelandenes og projekternes Europa, appellerer vi til vore regeringer om omgående at tilslutte sig disse fremvoksende magters indsats, og at kræve af USA og Storbritannien, at de begraver Imperiets stridsøkse.

Vi bør omgående positivt respondere til tre store projekter, der foreslås, og som alle befinder sig inden for vor rækkevidde og direkte vedrører vore nationale interesser:

1. Frankrig og Tyskland må, sammen med Kina, påbegynde konstruktionen af Silkevejens godstog for fremtiden, der kommer fra Kina og forgrener sig ud til forskellige lande i Europa. Der eksisterer allerede konvojer, men de har store vanskeligheder med at krydse alle grænser. Vi må nu forudse et Silkevejstog, der kører i et eurasiske kontinent, der 30 år frem i tiden vil være lige så udviklet, som Kina er i dag. Denne jernbanelinje, der kører på enkeltstandard-enhedsspor, og som møder minimale grænsekontroller, må, i traditionen efter Lincolns Transkontinentale Jernbane og den Transsibiriske Jernbane, være en trans-eurasiske jernbane, bygget af Fædrelandenes og projekternes Europa. Det vil blive nødvendigt, at Kina, Rusland og alle de andre lande, som toget kører igennem, indgår en aftale.
2. Frankrig og Tyskland må respondere til Kinas og Ruslands indsats for at bringe de mellemøstlige ødelæggelseskrige, der er anstiftet af de vestlige magter, til en afslutning, og for at påbegynde genopbygningen. Denne politik er ikke alene den eneste, humane respons til ikke alene den forfatning, disse lande befinder sig i, men også til den stadigt voksende strøm af immigranter til vore lande.
3. Frankrig og Tyskland må arbejde hen imod store fællesprojekter med Kina og Afrika. En fælles

rammeaftale til dette formål blev allerede underskrevet af Frankrig og Kina den 30. juni, 2015. Prioriteringen må være infrastrukturprojekter i stor skala: dæmninger, jernbaner og energi, inklusive kernekraft.

Når de vestlige eliter ikke har nogen anden politik end den, at gennemtvinge brutale nedskæringer over befolkninger for at redde en finansverden, der har været død siden krisen i 2008; når den eneste måde, hvorpå vesten kan opretholde sit eneherredømme, er gennem deployering eller tolerance af blodige nazister i Ukraine og grusomme jihadister i Mellemøsten, kan vi med Kina klart sige, at, dersom Vesten ønsker at bevare Himlens mandat til at regere, må den forandre sig.

Download (PDF, Unknown)

Foto: Tysklands Conrad Adenauer og Frankrigs Charles de Gaulle mødes i Paris i september, 1963.

Trumps vending mod Glass-Steagall åbner feltet for LaRouches Fire Love

Leder fra LaRouchePAC, 30. oktober, 2016 – I sidste uge fremførte kandidat Donald Trump et direkte krav om gennemførelse af det 21. Århundredes Glass/Steagall-lov samtidig med, at han udstedte en ligefrem advarsel om, at

Hillary Clintons sindssyge dæmonisering af Vladimir Putin og hendes krav om militær konfrontation med Rusland og Syrien allerede har bragt verden til randen af atomkrig. Hvad så siden Trumps motivation er, så har dette placeret de spørgsmål, som med Lyndon LaRouche er blevet internationalt fastlagt, i centrum for den amerikanske, politiske krise.

I dag responderede LaRouche til dette skift under en diskussion med sine medarbejdere, ni dage før det amerikanske præsidentvalg:

»Trump er kommet ud med Glass-Steagall. Han fremlagde argumentet. Desuden hader han Hillary Clinton og foragter Barack Obama. Trump har et enormt ego, og det betyder, at han ønsker at gøre noget stort og vigtigt. Men alt dette betyder, at der er noget, vi potentielt kan arbejde med. Dette betyder, at det vigtigste er det, som vi må sige den til kommende administration om det, der må gøres. Det faktum, at Trump støtter Glass-Steagall, er nu en fastslået kendsgerning, og dette er et sted at begynde, men kun et sted at begynde. Vi forstår, hvad der må gøres, overordnet set, for at vedtage en politik i Hamiltons tradition for at redde USA. Det er, hvad der virkelig tæller. Og dette budskab giver genlyd.«

Situationen i USA er fuld af dæmonisering og frygt i takt med, at amerikanske familiers levestandard i hastigt tempo kollapser, og i takt med, at borgerne ikke ser noget håb i valget.

LaRouche bemærkede:

»Situationen her er så rådden, at det giver anledning til stor bekymring. Den typiske, amerikanske borger har ingen stolthed eller tro på sig selv. Der findes ingen pragmatiske løsninger. Der findes intet i USA, med undtagelse af det, vi stiller krav om som presserende løsninger, og som begynder med Glass-Steagall, men dernæst fortsætter med en omgående lancering af massive kapitalinvesteringer af statslig kredit til

infrastruktur og andre projekter, for at styrke økonomiens produktivitet som helhed. Dette betyder en genoplivelse af et statsligt, nationalt banksystem efter Hamiltons principper. Sådan skal det være.»

*»Der er en reel fare for afslutningen af civilisationen. Der findes ingen andre muligheder end afgørende handlinger, af den art, som jeg har forklaret i mine **Fire Økonomiske Hovedlove**. Det er den virkelige proces.»*

Disse Fire Hovedlove begynder med Glass-Steagall, sammen med en tilbagevenden til et Nationalt Banksystem i Hamiltons tradition, som middel til at udstede kredit til realøkonomien, der som sin spydspids og drivkraft har videnskab, med udvikling af fusionskraft og en genrejsning af NASA og rumforskning og rumfart.

»Vi er på vej ind i noget, vi aldrig før har set – lige nu«,
sagde LaRouche.

»Der findes ingen vilje inden for det transatlantiske område til at handle for at løse nogen af disse problemer. Det er i Eurasien, at vi finder den reelle indsats. Det er dér, de store initiativer finder sted. Putin gør vigtige ting, men han er også bevidst om sin egen positions svaghed, og han medregner dette i sine beslutninger og handlinger.»

Det er presserende nødvendigt at dumpe Obama, men tiden er knap. Vi må omgående, nu, såvel som også dagen efter valget, handle på det skift, som Trumps initiativ har skabt, uanset udfaldet af valget – at gennemføre Glass-Steagall og det fulde LaRouche-program for at genindføre en **politik efter Hamiltons principper**.

»Tysklands potentielle rolle i udviklingen af Verdenslandbroen«

Hovedtale af Helga Zepp- LaRouche, Schiller Instituttets konference i Essen, 21. okt., 2016

Kan menneskeheden, konfronteret med alle de kriser, vi ser for vore øjne, etablere et verdenssystem, i hvilket folkene kan leve sammen i fred? Er menneskeheden i stand til at definere et højere fornuftsniveau, eller er vi tvunget til – ved at holde os til de vante, og veltrampede, stier – at ramle ind i en stenmur og muligvis miste civilisationen for altid?

Jeg er overbevist om, at det er muligt at finde dette højere fornuftsniveau, og at gøre det til virkelighed. Ligesom den gamle Silkevej, under Han-dynastiet for hen ved 2.000 år siden, ikke blot var et middel til vareudveksling, men også til udveksling af teknologi, kultur og filosofi – og således førte til en enorm forbedring af levestandarden i alle de nationer og regioner, der deltog – således er jeg også overbevist om, at det er muligt at sætte en Ny Silkevej, en ny politik for at knytte nationer sammen, på dagsordenen i dag.

Rådgiver til Syriens præsident roser Putins krav om en »Marshallplan« for Mellemøsten

29. okt., 2016 – Bouthaina Shaaban, rådgiver til den syriske præsident Bashar al-Assad, gav et interview til Rossiya-24 russisksproget Tv, hvor hun roste præsident Vladimir Putins krav om en »Marshallplan« for Syrien og Mellemøsten under hans tale til Valdai-klubben den 27. okt.

»En sådan national plan er den eneste måde at redde og genopbygge vores land på. Det vil være et stort bidrag til udviklingen af Syrien og Mellemøsten, og til at sikre fred og sikkerhed i hele verden«, sagde Shaaban, rapporterer Sputnik i dag.

I sin tale i torsdags omtalte Putin specifikt genoprettelsen af ødelæggelserne i Mellemøsten og det absolutte behov for »ligeværdig og udelelig sikkerhed for alle stater«.

»Det er nødvendigt, at vi til den internationale dagsorden føjer spørgsmålet om at genoprette de mellemøstlige landes vedvarende statsskab, økonomi og sociale sfære«, sagde Putin. »Ødelæggelsernes gigantiske skala kræver, at man udarbejder et langfristet, omfattende program, en form for Marshallplan, til at genoplive det krigs- og konflikthærgede område. Rusland er ganske bestemt villig til at deltage i disse team-indsatser.«

Han tilføjede, at »den Eurasiske Økonomiske Unions arbejde« og »koordineringen med projektet for det Økonomiske Silkevejsbælte, som Kina er i færd med at gennemføre«, udgør demonstrationer af princippet om »harmonisering« af økonomiske interesser gennem gennemskuelighed og gensidig respekt for hinandens interesser.

I et andet interview søndag med RT advarede Shaaban om, at USA's strategi imod ISIS i Mosul synes at være udarbejdet til at »flytte« terroristerne ind i Syrien. »Rusland og Syrien ser med stor alvor på dette spørgsmål«, sagde hun. »Vi vil ikke bare sidde og kigge. Den måde, som de omringer Mosul på, viser, at de ønsker, at disse terrorister flytter ind i Syrien ... De navigerer terrorisme fra det ene sted til det andet, hvor de begrænser terrorisme på ét sted og styrer det hen til et andet sted.«

Foto: Flere end 250.000 syrere har mistet livet i den fire et halvt år lange konflikt.

Rusland kunne bruge alle tilgængelige midler imod terrorister i Aleppo

29. okt., 2016 – Dmitry Peskov, talsmand for den russiske præsident Vladimir Putin, sagde under en pressekonference i går, at Rusland, i nødstilfælde, forbeholder sig ret til at bruge alle tilgængelige midler for at bekæmpe terroristers provokationer i Aleppo. Peskov kommenterede på en briefing fra de Russiske Bevæbnede Styrkers Generalstabs chef for Hovedafdelingen for Operationer, generaløjtnant Sergej Rudskov, der tidligere på dagen havde meddelt, at han havde

spurgte de Bevæbnede Styrkers øverstbefalende, præsident Putin, om at genoptage luftangreb versus »illegale bevæbnede grupper« i det østlige Aleppo. Peskov bemærkede, at, »i betragtning af, at terrorister har annonceret den planlagte intensivning af kamphandlinger og også, at de virkelig delvis har skiftet over til aktive, offensive operationer, går den russiske præsident ud fra det faktum, at, i nødstilfælde, den russiske side forbeholder sig ret til at bruge alle tilgængelige styrker og resurser til at bekæmpe terrorist-grupperingernes provokerende aktioner og yde passende støtte til den Syriske Arabiske Republiks bevæbnede styrker«. Ikke desto mindre, så »mener den russiske præsident, at det i øjeblikket ikke ville være tilrådeligt at genoptage luftangreb imod Aleppo. Præsidenten mener, at det ville være muligt at forlænge den igangværende, humanitære pause, for at sårede civile og militante kæmpere, der ønske, at forlade byen, kan trække sig, så vel som også, hvad der er meget vigtigt, at give vore amerikanske partnere en chance for at implementere de forpligtelser, de tidligere har påtaget sig, og de løfter, de har afgivet, med hensyn til at opdele den såkaldte moderate opposition og terroristgrupper.«

Peskov fremførte igen, at »Den humanitære pause kun er i kraft omkring Aleppo«.

Ifølge Peskov er der ingen planer om yderligere kontakter om de nylige udviklinger i Syrien mellem den russiske og amerikanske præsident, hhv. Vladimir Putin og Barack Obama, i den nærmeste fremtid. »Nej, der er ingen sådanne planer«, sagde Kreml-embedsmanden.

Journalister fra ASEAN fik et glimt af Kina og det 21. Århundredes Maritime Silkevej

29. okt., 2016 – Femten journalister fra ti ASEAN-lande deltog i ASEAN-Kina Centrets konference om det 21. Århundredes Maritime Silkevej i den vestlige Yunnan-provins den 27. okt., og besøgte flere byer, der ligger langs den gamle Silkevej i provinsen Jiangsu; disse områder har fælles grænser med ASEAN-lande i sydvest. Journalisterne fik et glimt af det 21. Århundredes Maritime Silkevej med besøg på flere industriparker; havne ved vandet og på land; industricentre, universiteter og lokaliteter for kinesisk kulturarv; såvel som de også lærte den lokale kultur og de lokale traditioner at kende, rapporterede Indonesiens Antara News Agency den 28. okt.

Antara rapporterede, at mediebesøget i 2016 til Kina er det andet år, hvor et sådant program er blevet arrangeret af ASEAN-Kinacentret. Sidste år var en gruppe ASEAN-journalister blevet inviteret til Kina, hvorefter flere end 50 artikler om Kinas initiativ for Ét bælte, én vej (OBOR) blev udgivet, bemærkede artiklen.

I kølvandet på journalisternes besøg i år rapporterede Antara om reaktionerne hos flere af dem: Anas Bin Abu Hassan fra Malaysia sagde, at den mest interessante del af besøget var muligheden for at lære det kinesiske folks kultur at kende. »Vi fik mulighed for at lære historiske værdier, bortset fra Kinas storhed.« En anden journalist, Stephen Joel Paredes fra Filippinerne, sagde: »Vi er blevet overbevist om Kinas hastige udvikling. Selv om Kina har været et udviklet land, udvikles det stadig lige som andre ASEAN-lande.« Keuthuanchai Malychansy fra Laos håbede, at Bælt-og-vej-initiativet vil bringe fælles fordele til alle ASEAN-lande, og især til hans

land. »Jeg håber, det vil styrke turismen og infrastruktursektorerne i Laos«, sagde han.

Det kommende verdenslederskab udgøres af Glass-Steagall og LaRouches Fire Økonomiske Love.

Dansk uddrag af LaRouchePAC Internationale Webcast, 28. okt., 2016.

Dette er ikke noget, der kun er vigtigt for den nationale scene; men dette er i færd med at udforme et paradigmeskifte, som i øjeblikket finder sted på den internationale scene. For to uger siden så vi det dramatiske skift, hvor Filippinerne, med præsident Duterte's besøg i Kina, ændrede sin kurs til at komme på linje med Kinas; hvor han siger, at han nu ændrer sit lands kurs i overensstemmelse med den ideologiske strømning i de eurasiske, allierede lande, der nu er i færd med at skabe et nyt, økonomisk paradigme. Vi så dette meget tydeligt i en tale, som den russiske præsident Vladimir Putin holdt ved Valdai-diskussionsklubbens årlige sammentræf 2016 i Sotji, Rusland. Vi vil gå nærmere i detaljer med dette, men Putins understregninger er meget klare, og jeg mener, at de omfatter nogle af de spørgsmål, vi vil diskutere i aften. For det første, faren ved NATO's/Obamas holdning, der nu har bragt os

i farlig nærhed af et udbrud af Tredje Verdenskrig; en krig, som ingen på den russiske side søger, som Putin gjorde det meget klart. Og ligeledes det presserende nødvendige, totalt nye, økonomiske paradigme for at slå bro over svælget mellem et lille antal meget rige Wall Street-spekulanter, og et meget stort antal fattigdomsramte, ikke alene mennesker, men hele nationer; og desuden, at bringe teknologisk fremskridt til alle og gøre dette til paradigmet for relationer nationerne imellem.

Matthew Ogden: Jeg tror, vi kan sige, at vi befinder os ved et meget dramatisk vendepunkt i verdenshistorien, og ved et meget dramatisk vendepunkt for vores nation. I løbet af de seneste uger har vi, som I har kunnet følge på LaRouchePAC's webside, mobiliseret en national mobilisering for at sætte hr. Lyndon LaRouches økonomiske program på dagsordenen, under betegnelsen 'De Fire Hovedlove; de Fire Nye Love til USA's økonomiske genrejsning', og disse love er baseret på Alexander Hamiltons fundamentale principper og hans arbejde med at etablere en videnskab om økonomi, der opbyggede USA. Vi har lanceret en kampagneside for mobilisering, og jeg vil direkte fremhæve, at det er vores dagsorden at bringe det amerikanske folk ind i denne mobilisering for at gøre jeres forståelse af, hvad det er for økonomiske principper, som Hamilton skabte, dybere; og hvad det er, som hr. LaRouche har inkorporeret i disse Fire Love.

Dette er ikke noget, der kun er vigtigt for den nationale scene; men dette er i færd med at udforme et paradigmeskifte, som i øjeblikket finder sted på den internationale scene. For to uger siden så vi det dramatiske skift, hvor Filippinerne, med præsident Dutertes besøg i Kina, ændrede sin kurs til at komme på linje med Kinas; hvor han siger, at han nu ændrer sit lands kurs i overensstemmelse med den ideologiske strømning i de eurasiske, allierede lande, der nu er i færd med at skabe et nyt, økonomisk paradigme. Vi så dette meget tydeligt i en tale, som den russiske præsident Vladimir Putin holdt ved

Valdai-diskussionsklubbens årlige sammentræf 2016 i Sotji, Rusland. Vi vil gå nærmere i detaljer med dette, men Putins understregninger er meget klare, og jeg mener, at de omfatter nogle af de spørgsmål, vi vil diskutere i aften. For det første, faren ved NATO's/Obamas holdning, der nu har bragt os i farlig nærhed af et udbrud af Tredje Verdenskrig; en krig, som ingen på den russiske side søger, som Putin gjorde det meget klart. Og ligeledes det presserende nødvendige, totalt nye, økonomiske paradigme for at slå bro over svælget mellem et lille antal meget rige Wall Street-spekulanter, og et meget stort antal fattigdomsramte, ikke alene mennesker, men hele nationer; og desuden, at bringe teknologisk fremskridt til alle og gøre dette til paradigmet for relationer nationerne imellem.

Vi vil komme ind på disse spørgsmål, men først og fremmest spørgsmålet om Glass-Steagall; nødvendigheden af at nedlukke det, der nu tydeligvis er det bankerotte Wall Street-regime, og spørgsmålet om, hvad der nødvendigvis må efterfølge denne nedlukning. De Fire Love efter Hamiltons principper, som hr. LaRouche har udarbejdet, er nu helt klart på dagsordenen, mener jeg. Jeg vil bede Jeffrey Steinberg lægge ud med en kort briefing om nogle af de spørgsmål, som vi har drøftet med hr. LaRouche i løbet af de seneste 24 timer, og dernæst kan vi fortsætte med en diskussion over implikationerne af disse udviklinger.

Jeffrey Steinberg: Der er fire eller fem ting, som jeg gerne vil sætte fokus på mht. signifikante, nye udviklinger blot siden sidste fredags webcast. For det første, som Matt netop påpegede, så holdt præsident Putin en meget magtfuld tale under den afsluttende session af Valdai-konferencen, der fandt sted i denne uge i Sotji, Rusland. Tilstede var repræsentanter fra hele verden, inkl. i hvert fald flere folk fra Kina. Jeg mener, at det, som præsident Putin gjorde, ikke så meget var at bryde ny jord, som det var at gøre det meget klart, at Rusland, og han selv, fuldt ud har helliget sig til at gå

fremefter med samarbejdet med Kina og de andre BRIKS-lande om at virkeliggøre et nyt paradigme for relationerne nationalstaterne imellem. Dette nye paradigme er baseret på en politik for klar forebyggelse af krig, opbygget omkring kooperative økonomiske investeringer i store projekter – inklusive betydelige fremskridt inden for videnskab, som inkluderer fremme af menneskets herredømme over rummet. På en vis måde forstærkede Putin det, vi så på BRIKS-topmødet for statsoverhoveder for nylig i Goa, Indien. Rusland er helt med her, og han pointerede meget klart, at det vestlige finanssystems kollaps er den hovedfaktor, der driver verden hen imod en ekstraordinært farlig situation, hvor der kunne komme et udbrud af en verdenskrig – endda en atomar verdenskrig – som følge af provokerende handlinger, der er affødt af desperation. Jeg mener, at dette er et af de elementer af det, der virkelig er forandret i løbet af denne seneste uge.

Jeg har tilbragt de seneste 48 timer – onsdag og torsdag i denne uge – med at deltage i en årlig konference i Washington, D.C., i det Nationale Råd for Amerikansk-arabiske Relationer. Der var omkring 1000 mennesker til stede dér, og der var stort fremmøde fra det diplomatiske samfund, især det arabiske, diplomatiske samfund; og fra den amerikanske erhvervssektor, der handler med Golfstaterne. Ved slutningen af konferencen, torsdag aften, var der en afsluttende hovedtale af general David Petraeus – tidligere chef for Centralkommandoen, og tidligere direktør for CIA. Han fremlagde en række meget dristige forslag, som desværre meget præcist faldt i tråd med den slags ting, vi har set komme fra Hillary Clinton og Clinton-kampagnen i hele denne præsidentvalgkamp. Det, som general Petraeus krævede, var både oprettelsen af sikkerhedszoner på suverænt, syrisk territorium, skabelsen af en flyveforbudszone over en stor del af syrisk territorium, og han opfordrede til, at USA skulle bruge både sø- og landbaserede krydsermissiler til at tilintetgøre det syriske luftvåben. Se, han sagde meget henkastet, at dette

selvfølgelig fremkalder faren for en krig med Rusland; men det fejede han til side og sagde, at Vladimir Putin responderer til magt, og responderer til alvorlige trusler om magtanvendelse. Putin vil derfor, konfronteret med denne form for handlinger, trække sig, sagde Petraeus.

Vi taler her om, at amerikanske og russiske aktiver fra luftvåbnene, der engagerer sig på en meget afgrænset skueplads for handling, hvor vi hidtil har undgået en betydelig hændelse, der kunne have ført til generel krig, pga. en aftale om dekonfliktion (fælles forholdsregler, der skal sikre, at en optrapning pga. fejlregninger eller misforståelser ikke finder sted, -red.), som heldigvis stadig er i kraft mellem den amerikanskledede koalition på den ene side, og Rusland på den anden. Men det, der her foreslås, er en total omstødelse af denne politik. Vi ved, at dette er præcis, hvad Hillary Clinton kræver i sine egne taler i præsidentkampagnen. Der har været nylige undersøgelser, fremlagt på vegne af Clinton-kampagnen af Centret for en Ny Amerikansk Sikkerhed og Centret for Amerikansk Fremgang, der udtrykker noget nær den samme ekstremistiske holdning, som general Petraeus udtrykker i sine udtalelser. Faren for krig kan slet ikke undervurderes; og faktum er, at præsident Putin – i sin Valdai-tale – var meget klar omkring denne fare.

Se, med hensyn til det overordnede spørgsmål om, hvor umiddelbart forestående, nedsmeltningen af det transatlantiske finanssystem er, så sidder alle virkelig på kanten af deres stol over det faktum, at det amerikanske Justitsministerium og Deutsche Bank stadig befinder sig i en afparering frem og tilbage og endnu ikke er nået frem til en beslutning omkring den foreslåede bøde på 14 mia. euro for Deutsche Banks kriminelle aktivitet under krisen omkring værdipapirer med sikkerhed i ejendomspapirer, som var forløber for krisen med nedsmeltningen i 2008. Deutsche Bank befinder sig på randen af kollaps; dette anerkendes bredt. De førende, tyske finansmedier, med *Handelsblatt* i spidsen, skriver om dette

stort set hver eneste dag. Vi ved, at det italienske banksystem også befinder sig på randen af nedsmeltning, med lån, der ikke giver afkast (insolvente lån), til nominelt 360 mia. euro på regnskaberne i de store, italienske banker. Så det er absolut sandt, at vi befinder os på den yderste kant af en potentiel finansiel nedsmeltning, der er langt værre end Lehman Brothers i 2008.

Det er i denne sammenhæng, at, mener jeg, det er meget vigtigt at mærke sig den kendsgerning, at Donald Trump tidligere på ugen holdt en tale i Charlotte, North Carolina, hvor han udtrykkeligt krævede, at man implementerede en Glass-Steagall for det 21. århundrede. Han advarede også om, at, hvis Hillary Clinton bliver valgt til præsident, vokser chancerne for, at vi meget snart vil stå over for Tredje Verdenskrig, enormt; og han nævnte begivenhederne i Syrien, som jeg allerede har omtalt, som en slags hovedelement i denne situation. Mange mennesker klør sig i hovedet og siger, hvor kom dette fra, mht., at Trump pludselig går ind for Glass-Steagall? Det er kun 12 dage før præsidentvalget, at han kommer med denne tale.

Jeg fik mulighed for at tale med nogen, der har været involveret i Washington-politik som en slags insider i meget lang tid; og det var hans anskuelse, at han havde forventet, at noget i denne retning ville komme fra Trump-kampagnen, fra Donald Trump. Det kunne have været mere effektivt, hvis det var sket i september, men hvad enten han er opportunistisk, eller han reelt mener det alvorligt, så er det en kendsgerning, at spørgsmålet om Glass-Steagall nu er blevet gen-indsprøjtet i præsidentvalget i en afgørende form for nedtælling til den 8. november. Og der er faktisk ingen ulemper forbundet med dette; uanset, hvad resultatet af valget bliver, så er Glass-Steagall et afgørende, politisk spørgsmål, der omgående må implementeres. Det er første skridt i hr. LaRouches Fire Hovedlove, udtrykkeligt baseret på de fire hovedrapporter til Kongressen, som Alexander Hamilton skrev, da han var finansminister. Vi søger altså tilbage til en

politik, der har en mangeårig historie for beviselig succes. Donald Trump udbrød ikke bare lige pludselig, »Lad os få Glass-Steagall«. Ifølge beretninger fra mennesker, der fulgte denne tale på tæt hold nede i Charlotte, så var dette den mest gennemkomponerede og velorganiserede tale i hele hans præsidentkampagne. I et Tv-interview med Fox den næste morgen bekræftede Wilbur Ross, der tilhører en gruppe af »milliardærer«, som udgør Trumps økonomiske hovedrådgivere, den pointe, som Trump kom med dagen før i Charlotte. Her følger et kort uddrag af ordvekslingen mellem Fox News' Maria Bartolino og Wilbur Ross:

Bartolino: I går krævede Donald Trump en version for det 21. århundrede af Glass/Steagall-loven fra 1933, der kræver en opdeling mellem kommerciel bankvirksomhed og investeringsbankvirksomhed. Fortæl os om dette, for vi ved alle, hvad Dodd/Frank-loven har gjort ved sektoren for finansielle tjenesteydelser; og det er blevet vanskeligere at låne penge. Det er blevet ét af spørgsmålene i denne økonomi. Fortæl mig om en Glass/Steagall-version for det 21. århundrede.

Ross var fuldstændig klar og på det rene med det, som Trump refererede til aftenen før. Han sagde:

Ross: Altså, bankerne. Det er ikke så meget det, at de er for store; det drejer sig om, at de er for komplekse. For komplekse, og for komplicerede internt. Tænk over, hvor meget storbankerne – man må kende alt til verdens geografi; man må kende hver eneste obskure form for produkt på derivatmarkedet. Det er en voldsomt stor menu for en person at absorbere. Vi mener, at det kunne være bedre for bankerne at holde sig til udlån, og, i stedet for at indføre flere restriktioner på pengeudlån, at gøre det lettere for dem at udstede lån. Tænk over det. Når man lægger sag an mod bankerne hver dag for de lån, de udstedte dagen før, så er det ikke måden at opmuntre dem til at udstede nye lån. De er i færd med at gøre bankerne pistol-sky.

Dernæst spørger hun, »Siger du, at der bør være mere opdeling?«

Ross: Jeg mener, at det, der er vigtigt, er fornuftig regulering frem for regulering for reguleringens skyld. Når man tænker efter, med alle disse bøder for subprime-udlån, kan du nævne en eneste person, der nogensinde er blevet sat ud af sit hus, som ikke rent faktisk havde et huslån, og som ikke var bagud med sine betalinger på lånet og fortjente at blive sat ud? Der er ikke et eneste tilfælde, hvor dette er blevet bevist, så det er altså strafferegulering, det er straffelovgivning snarere, end det er noget, der er fornuftigt.

Dette var helt klart ikke bare et slag ud i den tomme luft. Vi ved ikke, om dette er en seriøs forpligtelse til denne politik. Men vi ved, at der er massiv folkelig opbakning til Glass-Steagall. Det er derfor, det endte i både det Demokratiske og det Republikanske partiprogram. Vi ved, at der fandt en intern kamp sted i Hillary Clintons kampagne, hvor flere af hendes hovedrådgivere indtrængende opfordrede hende til også offentligt at støtte Glass-Steagall, hvilket hun nægtede at gøre. Bernie Sanders' tilhængere, Elizabeth Warrens tilhængere, de, der er det Demokratiske Partis kernevælgere, er lige så ubøjelige mht. behovet for Glass-Steagall, som nogle på den Republikanske side.

Så spørgsmålet er, at dette nu er lagt direkte frem på bordet. Vi er i de sidste ti dage før præsidentvalget, og øjeblikket er derfor inde til at vinde dette spørgsmål, meget aggressivt, og til, at Kongressen tager dette spørgsmål op som sin første regulære forretningshandling, når den vender tilbage efter valget den 8. november, uanset udfaldet. Mandatet foreligger. Det er nu et fundamentalt spørgsmål i den præsidentielle debat i disse sidste dage. Igen, hvad enten Trump er seriøs om det her, eller det var et politisk stunt, så er spørgsmålet ikke desto mindre blevet særdeles markant indsprøjtet i denne præsidentkampagnes slutfase, og der er ingen bagside ved, at dette er sket.

Ogden: Hr. LaRouches ideer er meget magtfulde, og de står for sig selv. Hr. LaRouche responderede ikke på tidernes skiften. Han har i årevis været meget, meget klar mht. den *presserende* nødvendighed af Glass-Steagall og har forudsagt, at vi faktisk igen ville komme til dette punkt. Deutsche Bank er ved at nedsmelte. Det er værre end Lehman Brothers i 2008. Det faktum, at Glass-Steagall ikke blev genindført, som hr. LaRouche krævede, umiddelbart efter sammenbruddet i 2008, er det, der har bragt os til dette punkt. Kesha [Rogers] var involveret i en højt profileret kampagne til Senatet og flere højt profilerede kampagner til Repræsentanternes Hus. Andre medlemmer af LaRouchePAC Policy Committee stillede også op til valg til Kongressen for fire og seks år siden, på et Glass/Steagall-valgprogram, og gjorde dette til det afgørende, nationale spørgsmål. I det omfang, hvor der har været nogen seriøse diskussioner i denne præsidentkampagne, så har det været omkring spørgsmålet om Glass-Steagall. Det blev bragt på bane i den Demokratiske debat af to kandidater – Martin O'Malley, og også Bernie Sanders; Hillary Clinton sagde »Nej!«.

Dette er nu det *afgørende* spørgsmål. Og som du sagde, Jeff, så viser det, at der er en *overvældende* folkelig opbakning: og begge partiprogrammer. Vi har nu en situation, hvor genindførelsen af Glass-Steagall i bogstavelig forstand er fremherskende i hele verden. Det ville være tragisk, hvis Kongressen ikke omgående griber til handling for at genindføre loven – vent ikke på den officielle indsættelse [af den nye præsident] – omgående, ved Kongressens tilbagevenden til Washington. Glass-Steagall må ubetinget genindføres, for, hvis vi venter, og Deutsche Bank eller én af disse andre banker nedsmelter, så kan jeg garantere jer for, at vi befinder os i en langt værre situation end den, vi befandt os i, i sammenbruddet i 2008.

Så jeg mener, at det afgørende spørgsmål er lagt frem. Nødvendigheden af de dybtgående principper efter Hamilton –

som hr. LaRouche har gjort meget klart – står for sig selv. Det er ikke et spørgsmål om, at nogen har erklæret Lyndon LaRouches [love for] gyldige; spørgsmålet er, at Lyndon LaRouches ideer står for sig selv, og har udgjort de afgørende spørgsmål, og nu har nået et punkt, hvor det er et indiskutabelt verdensledende spørgsmål – og det punkt, hvorfra det ikke er muligt at vende tilbage, kommer meget snart, med mindre man handler på disse ideer.

*Hele webcastet, med engelsk udskrift, kan høres/læses her:
<http://schillerinstitut.dk/si/?p=15628>*

Alexander Hamiltons vision & LaRouches Fire Love – afgørende redskaber til at redde USA.

LaRouchePAC Internationale Webcast, 28. oktober, 2016

»Jeg tror, vi kan sige, at vi befinder os ved et meget dramatisk vendepunkt i verdenshistorien, og ved et meget dramatisk vendepunkt for vores nation. I løbet af de seneste uger, som I har kunnet følge på LaRouchePAC's webside, har vi mobiliseret en national mobilisering for at sætte hr. Lyndon LaRouches økonomiske program på dagsordenen, under betegnelsen 'De Fire Hovedlove; de Fire Nye Love til USA's økonomiske genrejsning', og disse love er baseret på Alexander Hamiltons

fundamentale principper og hans arbejde med at etablere en videnskab om økonomi, der opbyggede USA. Vi har lanceret en kampagneside for mobilisering, og jeg vil direkte fremhæve, at det er vores dagsorden at bringe det amerikanske folk ind i denne mobilisering for at gøre jeres forståelse af, hvad det er for økonomiske principper, som Hamilton skabte, dybere; og hvad det er, som hr. LaRouche har inkorporeret i disse Fire Love.»

Engelsk udskrift:

Friday LaRouche PAC Webcast October 28, 2016

**ALEXANDER HAMILTON'S VISION & LAROCHE'S FOUR LAWS –
ESSENTIAL TOOLS TO SAVE THE UNITED STATES**

MATTHEW OGDEN: Good evening, it's October 28, 2016.

My

name is Matthew Ogden, and you're joining us here for our Friday evening webcast from larouchepac.com. I'm joined in the studio

tonight by Jeffrey Steinberg from {Executive Intelligence Review}, and we have via video, Kesha Rogers, a member of the LaRouche PAC Policy Committee, former candidate for the United States Congress and United States Senate, joining us from Houston, Texas.

I think it can be said that we are at a very dramatic turning point in world history and a very dramatic turning point

for our nation. Over the last several weeks, as you've been following the LaRouche PAC website, we have mobilized a national mobilization to put on the agenda Mr. Lyndon LaRouche's economic

program; this is under the name of "The Four Cardinal Laws; the

Four New Laws for the Economic Recovery of the United States",

and it's grounded in the fundamental principles of Alexander Hamilton and his work establishing a science of economics which built the United States. We have launched a mobilization page, and I'll say right up front that our agenda is to bring the American people into this mobilization to deepen your understanding of what the economic principles are that Hamilton created; and what Mr. LaRouche has embodied in these Four Laws.

This is not something which is only important for the national stage; but this is shaping a paradigm shift which is currently ongoing on the international stage. We saw two weeks ago the dramatic shift, the realignment of the Philippines with President Duterte's trip to China; saying that he is realigning his country with the ideological flow of the Eurasian allied countries that are now creating a new economic paradigm. And we saw this expressed very clearly in a speech that Russian President Vladimir Putin gave at the 2016 annual Valdai international discussion club proceedings. We'll get into some of the details of that, but Putin's emphases are very clear, and I think they include some of the subjects that we will be discussing here tonight. Number one, the danger of the NATO/Obama posture which has now brought us perilously close to the outbreak of World War III; a war that nobody is seeking on the Russian side, as Putin made very clear. And also, the urgent necessity of an entirely new economic paradigm to bridge the gap

between a small number of very wealthy Wall Street speculators and a very large number of poverty-stricken, not only people, but also nations; and to bring technological progress to all, and to have that be the paradigm for relations among nations.

So, we'll get into those subjects, but I think first and foremost, the issue of Glass-Steagall; the necessity of shutting down what is now clearly the bankrupt Wall Street regime, and what has to necessarily follow after that. The Hamiltonian Four Laws that Mr. LaRouche has specified, I think is now very clearly on the agenda. So, I'm going to ask Jeff to just start with a quick briefing of some of the matters that we've discussed with Mr. LaRouche over the last 24 hours, and then we can proceed with a discussion of the implications of these developments.

JEFFREY STEINBERG: Thanks, Matt. I think that there are four or five things that I would really highlight in terms of significant new developments just in the time since last Friday's broadcast. Number one, as Matt indicated, President Putin delivered a very powerful speech at the closing session of the Valdai conference that took place this week in Sochi, Russia. There were representatives there from all over the world, including at least a number of people there from China. I think what President Putin did was not so much break new ground, but make very clear that Russia and he himself are fully committed to moving ahead with the collaboration with China, with the other

BRICS countries on bringing about a new paradigm of relations among nation-states; based on a policy of clear war avoidance built around cooperative economic investments in great projects

– including major advances in science, including the advancement

of man's mastery over space. So, Putin in a certain sense, reinforced what we saw at the G20 meeting in Hangzhou in China;

what we saw at the BRICS heads of state summit meeting more recently in Goa, India. So, Russia is all-in on that, and he made the point very clearly, that the collapse of the Western financial system is the principal factor driving the world towards an extraordinarily dangerous situation, where you could

have an outbreak of world war – even thermonuclear world war – as the result of provocative actions born of desperation. I think that whole picture is one element of what's really changed

in this last week.

Now, I spent the last 48 hours – Wednesday and Thursday of

this week – attending an annual conference in Washington, DC of

the National Council on US-Arab Relations. There were about 1000

people there, and it was widely attended by the diplomatic community, particularly the Arab diplomatic community; by the US

business sector that deals with the Gulf States. At the very closing of the conference, Thursday evening, there was a concluding keynote presentation by General David Petraeus – formerly the head of the Central Command, formerly the Director

of the CIA. He made a very bold set of proposals that unfortunately dovetailed very precisely with the kinds of things

that have been coming out of Hillary Clinton and the Clinton campaign throughout this Presidential election. What General Petraeus called for was both the creation of safe zones inside Syrian sovereign territory, the creation of a no-fly zone over a large portion of Syrian territory, and he called for the United States to use both sea-based and air-based cruise missiles to knock out the Syrian air force. Now, he very cavalierly said of course this brings on the danger of a war with Russia; but he brushed that aside, saying, Vladimir Putin responds to power, and responds to serious threats to use power. Therefore, in the face of these kinds of actions, Putin will back down.

Now, we're talking about American and Russian air assets engaging in a very limited theater of action, where we've so far avoided a major incident that could have led to general war because of a deconfliction agreement that fortunately still remains in force between the US-led coalition on the one side, and Russia on the other. But what's being proposed here is a complete overturning of that policy. We know that this is exactly what Hillary Clinton is calling for in her own Presidential campaign speeches. There have been recent studies presented on behalf of the Clinton campaign by the Center for a New American Security and the Center for American Progress, that go almost as extremist as General Petraeus' statements. Basically, the war danger cannot in the least underestimated; and the fact is that President Putin – in his Valdai speech – was very clear about that danger.

Now, on the larger issue of the immediacy of the blow-out of the financial system of the trans-Atlantic region, everybody is really on the edge of their chairs over the fact that the US Department of Justice and Deutsche Bank are still parrying around back and forth and have not reached a decision yet on a proposed 14 billion euro fine for Deutsche Bank's criminal activity during the mortgage-backed securities crisis leading into the 2008 blow-out. Deutsche Bank is on the edge of collapse; it's widely acknowledged. The major German financial press, led by {Handelsblatt}, writes about this virtually every day. We know that the Italian banking system is also on the verge of a blow-out with 360 billion euro in non-performing debt on the books of the larger Italian banks. So, it is absolutely true that we're on the precipice of a potential financial blow-out far worse than Lehman Brothers in 2008.

It's in that context, that I think it's very important to take note of the fact that earlier this week, Donald Trump delivered a speech in Charlotte, North Carolina, in which he explicitly called for the implementation of a 21st Century Glass-Steagall. He also warned that if Hillary Clinton is elected President, the chances grow enormously that we will be facing World War III at some point very soon; and he cited the Syria events that I've already talked about as a kind of a key element of that situation. Many people are scratching their heads and saying, where did this from in terms of Trump suddenly coming out for Glass-Steagall? It's only 12 days before the Presidential election that this speech came out.

I had the opportunity to someone who's been involved in Washington politics as a kind of insider for a very long time; and his view was that he was expecting something like this to come out of the Trump campaign, out of Donald Trump. It could have been more effective if it had happened in September, but whether he's being opportunistic or whether he genuinely means it, the fact is that the Glass-Steagall issue has now been basically re-infused into the Presidential elections at a critical kind of countdown moment before November 8th. And there's really no downside to that. Whatever the outcome of the election, Glass-Steagall is an essential policy issue that must be implemented immediately. It's the first step of Mr. LaRouche's Four Cardinal Laws for how to carry out an economic recovery; and Mr. LaRouche's Four Cardinal Laws on based explicitly on the four key reports to Congress by Alexander Hamilton when he was Secretary of the Treasury. So, we're reaching back for policies that have a long-time proven track record of success. Donald Trump didn't just simply blurt out "Let's have Glass-Steagall." By accounts of people who closely watched that speech down in Charlotte, this was the most thoroughly composed and well organized speech of his entire Presidential campaign. The next morning, in a TV interview with Fox, Wilbur Ross, who is one of a group of "billionaires" who are key economic policy advisors to Trump, basically reinforced the point that Trump had made the day before in Charlotte. This is a bit of an exchange between Fox News' Maria Bartolino and Wilbur Ross:

BARTOLINO: Donald Trump yesterday called for a 21st

Century

version of the 1933 Glass-Steagall law that requires the separation of commercial and investment banking. Talk to us about this, because we all know what Dodd-Frank has done to the financial services sector; and lending has become tougher. That's become one of the issues for this economy. Tell me about the 21st Century version of Glass-Steagall.

Ross was absolutely clear and familiar with what Trump was referring to the night before. He said:

ROSS: Well, the banks. It isn't so much that they're too big; it's that they're too complex. Too complex and too complicated internally. Think about how much the big banks – you have to know every geography in the world; you have to know every kind of obscure kind of product in the derivatives market. That's an awful big menu for anybody to absorb. We think it might be better for the banks to stick to lending, and instead of making more restrictions on lending, make it easier for them to make loans. Think about it. When you were suing banks every day for the loans that they've made the day before, it's not the way to encourage them to make new loans. They're making banks gun-shy.

And she asks, "Are you saying there should be more separation?"

ROSS: I think the more important thing is sensible regulation rather than just regulation for the sake of

regulation. When you think about it, with all these fines over sub-prime lending, can you name a single person who was ever dispossessed from a house that didn't actually have a mortgage, wasn't delinquent on it and deserved to be foreclosed? There isn't one case where that's been proven, so it's punitive regulation, it's punitive law enforcement rather than anything very sensible.

This was clearly not just simply a stab in the dark. We don't know whether this is a serious commitment to the policy. But we do know that there is mass popular support for Glass-Steagall. That's why it wound up in the platforms of both the Democratic and Republican Parties. We know there was a fight inside the Hillary Clinton campaign, in which a number of her key advisors urged her to also come out and support Glass-Steagall, which she refused to do. The Bernie Sanders supporters, the Elizabeth Warren supporters, those who are mainstay voters for the Democratic Party, are as adamant about the need for Glass-Steagall as some on the Republican side.

So, the issue is that this now squarely on the table. It's the final ten days before the Presidential elections, and so therefore, now is the moment for this issue to be driven home, forcefully, and for Congress to take this up as their first order of business when they return after the November 8th elections, regardless of the outcome. The mandate is there. It's now a fundamental issue in the Presidential debate in these closing days. Again, whether Trump is serious about this, or this was a

political stunt, nevertheless, the issue has been injected very substantially into the final moments of this Presidential campaign, and there's no downside to that having happened.

OGDEN: Mr. LaRouche's ideas are very powerful, and they stand on their own. Mr. LaRouche has not responded to the change of the time. He has been very, very clear for years, on the {urgent} necessity of Glass-Steagall, and has forecast that we would in fact reach this point again. Deutsche Bank is blowing out. It's worse than Lehman 2008. The fact that Glass-Steagall was not reinstated, as Mr. LaRouche called for, immediately following the 2008 crash, is what has brought us to this point.

Kesha was involved in a high-profile Senate campaign, several high-profile House campaigns. Other members of the LaRouche PAC

Policy Committee also ran for federal office four, six years ago,

on a Glass-Steagall platform, and made that the definitive national issue. To the extent that there's been any serious discussion in this Presidential campaign, it has been around the

question of Glass-Steagall. This was brought up in the Democratic

debates by two candidates – Martin O'Malley, Bernie Sanders also

brought it up; Hillary Clinton said, "No!"

This is now the {defining} question. And as you said, Jeff,

what this shows is that there is {overwhelming} popular support:

both Party platforms. Now you have a situation in which the reinstatement of Glass-Steagall is virtually hegemonic. It would

be tragic were the Congress not to take the immediate action to reinstate this – do not wait for the inauguration – immediately after returning to Washington. Glass-Steagall has got to be reinstated, because if we wait, and Deutsche Bank or one of these other banks blows out, I guarantee you, we are in a far worse situation that we were, even in the Crash of 2008.

So I think the defining question is there. The necessity for the depth of the Hamiltonian principles – which Mr. LaRouche has made very clear – stand on their own. It's not a question of has somebody validated Lyndon LaRouche; the question is Lyndon LaRouche's ideas stand on their own, and have been the defining questions, and have now reached the point where it's undeniably hegemonic, and the point of no return is coming very soon, unless these ideas are acted on.

STEINBERG: Let me throw something else in on this. I think there's an important lesson to be learned from the just-concluded, successful fight over the summer into September, around first, the release of the 28 pages from the original Joint Congressional Inquiry into 9/11; and then what followed after that, with the overwhelming House and Senate override of President Obama's veto of the JASTA Bill, the Justice Against Sponsors of Terrorism Act. As was the case for some time with JASTA, the issue is that once it was going to come to a vote, there was no question that there was overwhelming support for

it.

There was a political mobilization. LaRouche PAC led that fight,

along with the families and survivors of 9/11, and others as well, to make sure it was actually brought to a vote. The same is

true of Glass-Steagall right now. There's got to be a groundswell

of pressure on the leadership of the House and Senate, to bring

it to a vote.

I have no doubt whatsoever that given all of the factors

that we've been discussing, that if a vote were allowed to be taken, say on November 14-15, whatever it is the day that the

House and Senate return to Washington for the beginning of the "lame duck" session, that should be on the table. It should be

brought to the full floor of the Senate and the House. The bills

exist in both Houses. The language is compatible. This could be

done in a very short period of time. If you look at the way that

the JASTA vote proceeded just before the recess, the whole thing

took place in the course of {one day}. There was a morning vote

and debate in the House. It went immediately to the Senate in the

afternoon; because the leadership recognized that the American people {demanded} that this happen. There was a mobilization.

There was a sense of timing. And there is no reason in the world

that the same thing can't happen before the middle of next month

with respect to Glass-Steagall.

As Matt just said, and as Thomas Hoenig, [vice

chairman of
the Federal Deposit Insurance Corporation] has been arguing
for
years, Glass-Steagall has to be put in place {before} the
blow-out, because once you get that blow-out, Congress will be
stampeded by Wall Street and London into another bail-out, and
you're going to be off to the races. It's going to be a
disaster.

This is something where the will of the American
people has
to be heard. That's the context in which we're looking at the
fact that Trump chose at the last moment to inject Glass-
Steagall
into his campaign rhetoric for the final countdown days before
the election.

KESHA ROGERS: Yes. I think it's important to
understand that
LaRouche "drew the line in the sand" a long time ago. He set
the
standard of the Glass-Steagall representing the first step to
bringing down Wall Street, this financial speculation, and the
continued protection and defense of Wall Street, of this
British
imperial system of the City of London, meant the death of the
nation and society as a whole, because we're seeing what this
is
doing to impact the United States through the continued
economic
collapse that's devastating the entire nation, the rate of
increase in poverty. This has all been a product of Wall
Street's
total destruction of our nation.

And so, this fight for Glass-Steagall – LaRouche has
led it
in the highest terms possible, because it represents a saving
of

the American people. It's the identity of what has to shape the future for this nation. I think it's really important that, as we've continued to have discussions with Mr. LaRouche – the Policy Committee and others – he defined very clearly that the issue at hand is, what is going to be necessary and the standard set for creating a standard by which credit is defined. And this is what he has gone back to, with implementing the Hamiltonian standard for the United States and for the world with his Four Laws. Representing the context by which we can instill in the American people a standard of economic value which is not based on money, not based on the idea that you can just pump money into small infrastructure projects here and there. But he made very clear that you have to have an international program based on the principle of a credit policy as Alexander Hamilton understood – and this is why he has been very emphatic; that the American people have to read, master and understand the works of Hamilton today as never before. This is what Franklin Roosevelt understood. People are adopting and taking up the policy for restoring Glass-Steagall which LaRouche has made a household name. Franklin Roosevelt really understood the enemy. He understood that this house of cards of Wall Street was crumbling, it had to be brought down; just as LaRouche understands today. Many people who've put their name on the docket for Glass-Steagall have been called by Wall Street "Public Enemy Number One," and so forth.

How do we really look at this, from the standpoint of what we're dealing with a population that has lost a sense – and

Mr.

LaRouche really captured this today, very profoundly – of their own mind; the ability of their own mind to actually know how to fight this enemy and know how to create the future which they so desperately desire and need? What you really see right now is that they're being given an opportunity to participate in something very profound and unique. If we look at what's being presented by LaRouche's policies being adopted throughout the world right now, the standard that's been set in China. The standard for the future that's been set in Russia to defy and to deny this policy of thermonuclear war and destruction. Of going after the future and the youth of the nation, that the international standard that's being set right now for a program based on these Hamiltonian principles, can {clearly} be seen by what China is doing and actually representing for a total revolution, total renaissance for generations to come, in the standards they're setting with their space program.

Because when Mr. LaRouche said you have to have an international program that defines an economic standard of value, of credit, in this nation and across the planet, that's the first thing to look at. The fact that China just launched a new initiative, a total breakthrough putting them front and center stage in the development of their space program; when Obama has continued to kill the space program with the egregious budget cuts, with the turning over our space program to the private sector in the United States. The policy to continue to bail out

Wall Street financial speculation instead of actually giving a national mission, as Kennedy understood was absolutely important, is something that can no longer be tolerated.

The inspiration is the crucial key at hand right now. People have lost faith and confidence and inspiration in this nation, in the system of this nation, because it has become a system of gambling, of debt, and it has gone away from the principles which were defined by our US Constitution. So when you look at the inspiration you're seeing from China, with the just launching of their spacecraft with two tyconauts from China, the Shenzhou-11 to dock with the Tiangong-2 space lab, what we have now seen China do is to actually create an international process of collaboration and development. Just as they've offered for the United States to cooperate, in a win-win strategy for the Silk Road, which nations around the world are taking up. This is defining a new standard of value and wealth.

Now, what's the standard in the United States? Jeff can say more on this, because he just did a presentation that I would encourage people to look at on the website. It's death. The drug overdoses. If you don't have a policy of inspiration for your youth and for the nation, what are people going to turn to? What is going to be the standard and value and the understanding of the creativity, the creative potential of their own minds? I'll just say, before I got on this discussion, I was speaking to a lady 40 years old; she has a 23-year old son who she's paying thousands of dollars to get him off of drug overdoses from prescription medicines and pills. Three of his friends who

she

knows very closely just died within the last year of drug overdoses from heroin. First starting with painkillers, then finding this heroin, just as you said, Jeff. Because people have

been denied a future that they can have a sense of their truly human identity; that they have a purpose and reason to live. Wall Street can and must be brought down, because the fight that

was won with JASTA was just the beginning. If we don't finish off this policy of the British Empire and the Saudis funding of

terrorism and funding of drug epidemics in the United States coming from Afghanistan, the drug trafficking, everything we've

been seeing as the destruction of this nation, then we won't have

a nation. We're seeing that very rapidly take place; this dark

age has to be stopped.

I think a lot of people are understanding that LaRouche is

giving them an opportunity for life and for determining and fighting for a future.

OGDEN: Yeah, I do want Jeff to say more about that interview, that short statement that he posted on the website. Let me just underscore what you just said; I think it's extraordinarily important. People lack the confidence in their

own mind; they lack the confidence in their own ability to positively imagine and create and define a future. What comes in

the void of that? It's anger, it's fear, it's demoralization. Our job is to give people their dignity back. We have to give them the confidence in themselves as meaningful human beings.

I

think that was very clearly demonstrated with what we accomplished – the Schiller Institute along with the Foundation for the Revival of Classical Culture – with this extraordinary series of concerts over the weekend of the 15th anniversary of September 11th in New York City. This was a presentation of Mozart's {Requiem} and four African-American spirituals at four different venues across New York City and New Jersey. The confidence and the dignity that gave to people, including people who were engaged as you said, Jeff, in the fight, the victorious fight to declassify the 28 pages and to pass the JASTA bill and override the White House's veto, I think speaks directly to that point.

Coincidentally, there's one very short passage in this speech that Putin gave at the Valdai discussion which says almost exactly what you just said, Kesha. He said, "It is very clear that there is a lack of strategy and a lack of ideas for the future. This creates a climate of uncertainty that has a direct impact on the public mood. Sociological studies conducted around the world show that people in different countries and on different continents tend to see the future as murky and bleak. This is sad. The future does not entice them, but rather, frightens them."

So, our job is to create a potential for a future which entices the creative dignity of people and allows them to escape this – as you eloquently said – dark age of drug overdoses,

death, and depression.

STEINBERG: I think it's important to also take note of the fact that just in the past two weeks, millions of American households have received word that their Obamacare health insurance premiums are going up by 20%, 30%, 50%, in some cases I know of directly, 70-80%. The administration was facing a torrent of news coverage admitting that Obamacare was finished. Insurance companies are pulling out of the pools, and Obama came out with this completely vacuous, lying statement claiming he'll create some kind of a federal pool so that people can get reasonably-priced health insurance. The fact of the matter is, at the very outset of this whole business, Obama shut the door on expanding Medicare for all; shut the door on any other formulation of a single-payer plan. The cutbacks in the amount of money being spent on health care has meant that by Hill-Burton standards – in other words, the physical requirements; how many hospital beds, how many doctors, how many nurses, what kinds of specialty care have to be made available – the physical infrastructure of health care has collapsed under Obama, as people are finding their rates skyrocketing through the ceiling. Obama personally came out with another lie to cover for the reality of what he created; namely claiming that the premium increases for most people will be covered by increases in taxpayer subsidies. But what he failed to say was that the

only
people who qualify for those subsidies are people who are
living
at or below one and a half times the poverty rate. So,
anybody
in the middle class, anybody even barely above that 1.5 times
the
poverty rate is out of luck; and they're being confronted with
a
choice – health care vs. housing; health care vs. food; in
many,
many cases health care vs. whether you can get your kids a
college education. So, you've got that phenomenon that's
staring
the American people in the face; it's the collapse and
disintegration of Obamacare, which is what Lyndon LaRouche
warned
about and forecast all the way back in 2009 when this thing
was
first started.

Then you've got the second phenomenon. Remember that
President Obama, during his initial campaign for office back
in
2008, basically distanced himself from the Bush-Cheney Iraq
war,
but took full ownership of the Afghanistan war; which he
called a
war of necessity as opposed to a war of choice. Well, we're
now
eight more years into it, and the United Nations Office on
Drugs
and Crime last week came out with a report that Afghanistan –
under US and NATO occupation – has produced a bumper crop of
opium; up 43% to 4800 tons of pure opium produced this year.
We
know the consequences of that; cheap heroin is flooding onto
the

streets of the United States in every community, not just inner-city ghetto areas, but middle-class suburbs, rural areas.

There is not a county in the United States that is not experiencing an opioid epidemic; and that's not our words, those are the words of the Center for Disease Control and Prevention – "epidemic".

You've had a major increase every year under Obama of deaths by opioid overdoses. It goes hand-in-glove with the shutdown of the health system, the flooding of the country with illegal drugs, the refusal of the Obama administration, number one, to crack down on HSBC – the British Opium War bank that was caught by the United States Senate as the number one drug-money launderer for the Latin American drug cartels. Nothing was done; a slap on the wrist. They've even violated the deferred prosecution agreement, but we hear nothing about the consequences. Secondly, the big pharmaceutical companies and the major drug distribution companies are flooding the black market with oxycontin and other opioids. This is also being done under the watchful eye of the Department of Justice that has refused to prosecute big Pharma and these big drug distribution companies for the same argument that they make why they won't prosecute and criminally jail major bankers; they're too big to jail. The too-big-to-fail banks, the giant pharmaceutical companies that are pumping out these opioids; they are above the law, at least

under the policies of the Obama administration.

So, you've got a track record of death, destruction, and despair emanating from the policies of the White House for the past eight years. Now we are at a crisis point, a social and economic crisis, a crisis of the morale of the population; yet there are clear and obvious solutions to all of these problems.

It doesn't take brain surgery to figure out that Glass-Steagall and the other core principles put forward by Mr. LaRouche, which are a revised version of the core ideas on which this economy of this great nation was built in the first place, under the leadership of Alexander Hamilton. So, these things {can} be done. One of the biggest obstacles is the fact that the collapse of the health care system, the mass opioid addiction that's been basically allowed to occur as an Opium War against the American population, has reached the point where it's created a morale crisis. And that's got to be reversed.

Matt just referenced the impact of the concerts commemorating the 15th anniversary of the 9/11 attacks that took place in the greater New York City area the weekend of September 11th. Those kinds of things can be replicated everywhere. We can turn the situation around very quickly. We can end the scourge of Wall Street and the City of London; we can end these wars. You've got with Russia, with China, with India, with the other countries in Asia – Japan, Southeast Asia; they're all coming together around a new economic paradigm that's built on

cooperation among nations for great projects across a vast area.

The United States desperately needs to get in on this; and President Xi Jinping's standing invitation, delivered to President Bush face-to-face, still stands. The United States should join in and become part of this World Land-Bridge process;

and if you do that, then the folly of these continuing wars and

this confrontation with Putin and Russia become very obvious. It's completely ludicrous. We can move on and participate in this alternative paradigm which is right there; it's not a theoretical, it's not something in abstraction. It's going on every day of the week across all of Eurasia down into Africa. China is building a trans-continental railroad across South America. The plans for that railroad were in place in the 1870s,

when American rail engineers who worked on the transcontinental

railroad in the United States, went down to Peru, and went down

to Brazil, and were working on those projects. The time is long

overdue for the United States to get on board on something that

we, as a nation, forged as key concepts back during a better period in our history.

ROGERS: And what you're dealing with is a cultural transformation. I just wanted to add that this is not something

that is up to people "Oh, this is a problem I'm having in my family. The drug overdose or something that I have to deal with." You have people who have health care premiums that are going up to \$1500-2000 per month, and then they're spending thousands of dollars to get their kids and loved ones off of these drugs, and you have no help from society because the

society is completely degenerating. It's only going to be through a cultural transformation based on the beauty that was exemplified and continues to be exemplified by what we're representing with these {Requiem} concerts in New York; with a commitment towards a revival of truly Classical culture. One person I was talking to, who was going through such a crisis, was saying it would just be so beautiful and so important if you can come into my area to sing; because these people desperately need beauty. It's not going to just take each individual; but as Putin recognized, you have to have a total transformation of the culture. I was just thinking at the very end, that Matt you brought up a few quotes earlier of this speech, and I don't want to read long quotes; but I think this captures what we were just discussing very well. At the very end of Putin's speech at Valdai in Sochi, he said: "In short, we should build the foundation for the future world today by investing in all priority areas of human development. And of course, it is necessary to continue a broad-based discussion of our common future, so that all sensible and promising initiatives are heard."

This is absolutely what has to be the standard of the United States right now; shaping that future that must be brought into existence.

OGDEN: Yeah, I would recommend people read some more extensive excerpts of this speech; it's very all-encompassing. But at the same place where he said what you just cited, he called for a Marshall Plan to rebuild the war-torn areas – especially in the Middle East and North Africa; but a Marshall

Plan type of approach. He called for a New International Economic Order, which would make the fruit of economic growth and technological progress accessible to all. He celebrated the joining together of the Eurasian Economic Union with the New Silk Road, the One Belt, One Road policy of China, to create an integrated Eurasian space where these kinds of massive development projects can take place, as Jeff just cited. He said that the major question, the principle, has got to be how do you develop human potential? He said, "An important task of ours is to develop human potential. Only a world with ample opportunities for all, with highly-skilled workers, with access to knowledge, and a great variety of ways to realize their potential, can be considered truly free. Only a world where people from different countries do not struggle to survive, but lead full lives, can be stable."

I would recommend going back and reading some of the excerpts from Alexander Hamilton's "Report on Manufactures", because he makes exactly the same point. He says it's only a world where the diverse talents of the various of your society can be developed to their fullest potential through the application of technology, and the availability of this on the widest possible scale, that you can create the future potential for the creative labor, not just the manual labor, but the creative labor of your labor force, of your workforce, of your citizenry, which increases the potential population density of your nation; increases the productive powers of that labor force, and improves the quality of the lives of all. And only a society

like that can be defined as truly free. In Hamilton's time, it was the fight against slavery; it was the fight against the manual, bestial labor of the African slaves imported to the southern states of the United States. In our time, it's the fight for a Hamiltonian policy in the present period; and I think we just keep coming back to the point. This is the Four New Laws of LaRouche; this is the principle of Alexander Hamilton. It is happening on the international stage, as Jeff said. The One Belt, One Road policy from China; this new economic paradigm; these are taking place every single day.

The defining question is: Will the United States join that New Paradigm?

STEINBERG: It's ironic that one of the cornerstones, in light of what's going on in the real guttural side of this Presidential campaign, one of the cornerstones of Hamilton's concept in the "Report on Manufactures" was immigration; mass immigration. His policy was, bring 'em in; we'll educate them; we'll make productive American citizens out of them, no matter where they come from. That idea that there's always a shortage of precious creative labor. I think it's another point very much worth reflecting on; rather than thinking about walls and things like that. He just said, we've got to bring more people in here; because we've got productive work for them to do to build a nation.

OGDEN: Right; apropos. I just want to read the one section from the Putin speech where he says this specifically. He says, "We cannot achieve global stability unless we guarantee global economic progress. It is essential to provide conditions for 'creative labor' and economic growth at a pace that would put an end to the division of the world into permanent winners and permanent losers."

On that note, I want to just announce to people that {Executive Intelligence Review} is putting out a republication of the four economic reports of Hamilton. These will be available in book form, hopefully coming up the beginning next week. It's titled, {Alexander Hamilton's Vision}, and it's a republication of these four central economic reports; the "Report on Public Credit", the "Report on Manufactures", the "Report on National Banking", and Hamilton's argument "On the Constitutionality of the National Bank". As an appendix to that book, we also include the full text of Mr. LaRouche's new economic laws. That is also the headline of a special double edition of the {Hamiltonian} which came out at the beginning of this week – "The Four New Laws to Save the USA Now!" This is edition 10 of the {Hamiltonian}, and included in this is also an elaboration of some of the principles of the "Report on Manufactures", which I wrote up; "The LaRouche-Hamilton Science of Physical Economy", and there's also an article on the background of Alexander Hamilton's fight against slavery and his establishment of a new political order for the United States through the founding of

this science of economics. There's also a very entertaining cartoon which was drawn by a member of the LaRouche PAC Policy Committee, Dave Christie, called "Obamandias" based on "Ozymandias" which was a famous sonnet by Percy Bysshe Shelley.

So that's available on the LaRouche PAC website.

So, I think we have definitely defined the fact that we are at a turning point in the history of this country and the history of the world. This is certainly not business as usual; and the hegemony of the principles that Mr. LaRouche has put on the table as the urgent steps to create an economic recovery for this country now, has certainly been demonstrated very clearly. It's our job to continue to draw people towards the mobilization page on the LaRouche PAC Action Center; this is actioncenter.larouchepac.com/four laws. You can sign up directly on that website; you will receive an email, you will become part of our national network of activists. You can participate in the weekly activists calls that we hold every Thursday night – our Fireside Chats. You can submit reports of activities that you've engaged in. You can have all of the background material available there – Hamilton's four economic reports are linked on that page – and you can become part of this movement which is clearly defining world history.

So, thank you very much, and I'd like to thank both Jeff and Kesha for joining us here today. Please stay tuned to

Obamas krige i Mellemøsten forårsager udbredt lidelse i civilbefolkningen

26. okt., 2016 – Den selvretfærdige propagandastorm, der er blevet rettet imod Rusland og Syriens Bashar al-Assad-regering over den angiveligt tilfældige bombing af civile i det østlige Aleppo, har, måske endda med overlæg, haft den virkning, at det har dækket over den udbredte lidelse i civilbefolkningen, der er et direkte resultat af præsident Obamas og hans britiske herrers politik for 'evindelig krig'. Et ukendt antal dødsfald blandt civile er ikke alene et resultat af den direkte virkning af våben, der kastes fra krigsfly og affyres fra artilleri, men også af krigens ødelæggelse af midlerne til opretholdelse af et normalt liv.

Syrien

Amnesty International har fremført, at Pentagon ikke tager tilstrækkeligt ansvar for de civile tab, som dets bombekampagne i Syrien forårsager. Ifølge *Washington Post* skønner Amnesty, at en række angreb fra september 2014 til juli 2016 dræbte omkring 300 civile.

»Det er vores opfattelse, at der har været langt flere civile dødsfald, end der findes oplysninger om«, sagde Neil Sammonds, en Syrien-efterforsker hos Amnesty. »For det meste ser det ikke ud, som om de har foretaget tilstrækkelige, grundige efterforskninger, så vi vil gerne forvisses om, at disse vil

blive gennemført.« CENTCOM har fuldført 62 efterforskninger af angivelige, civile dødsfald og har konkluderet, at i alt 55 mennesker døde i disse angreb. »Det bekymrer Amnesty International, at CENTCOM i væsentlig grad synes at undervurdere den grad af skade på civile, som dets gennemførte operationer på civile mål har gjort«, sagde Amnesty.

Men at kaste bomber ned over civile er ikke den eneste måde, hvorpå man kan slå dem ihjel i krig. RT's Murad Gazdiev besøgte en cancerklinik for børn i Aleppo og fandt, at disse børn risikerer at dø udelukkende, fordi USA/EU-sanktionerne mod Syrien har gjort det umuligt for klinikken at få de former for medicin, som behandlingen af patienterne kræver. »Næsten alle de børn, der døde af cancer, døde pga. europæiske sanktioner. Vi anmoder den Europæiske Union og humanitære organisationer om at ophæve disse sanktioner og lade medicin mod cancer komme ind, fordi børn lider«, sagde Mizzna al-Ulabi, en leder af Cancer Care Syria, til RT.

Irak

Selvfølgelig har det meste af nyhedsmediernes fokus i Irak, omkring den amerikanskledede kampagne for at genindtage Mosul, været på de grusomheder, som ISIS har begået mod civile. Men de kan muligvis blegne i sammenligning med det, USA foretager sig dér. Jürgen Todenhöfer, den tyske journalist, der er berømt for at have tilbragt flere uger i det ISIS-besatte Syrien i 2014-2015, skønner, i et vredt opslag på sin facebookside, at 15.000 civile i Mosul allerede er blevet dræbt pga. USA's bombing, som nu har været i over to år, og dog er verden, ligesom i Aleppo, tavs. Magtbalancen mellem ISIS-styrkerne i Mosul og den brogede hær af 90.000 tropper, bakket op af amerikansk luftstøtte, kan udgøre så meget som 100 til 1, eller endda 1000 til 1, siger han. Endnu ti tusinder af civile vil dø, siger han. Amerikanske bombardementer har allerede ødelagt forsyninger af elektricitet, gas og vand, såvel som også hospitaler og

universiteter. Todenhöfer siger, at, siden 2014, er 50.000 civile blevet dræbt af USA's bombing i Irak (inklusive Mosul), og de byer, der tidligere er blevet »befriet« fra ISIS, ikke så meget er blevet befriet, som de er blevet ødelagt, med intet, som deres tidligere indvånere kan vende tilbage til.

Generalløjtnant Sergej Rudskov, chefen for den Russiske Generalstabs Afdeling for Hovedoperationer, talte i går om den amerikanske kampagne i Mosul i lignende vendinger.

»Vi kender til flere fakta om den amerikanskledede koalitions luftangreb imod beboelseskvarterer, skoler og andre civile infrastrukturbygninger, både i Mosul og i andre bebyggelser i Ninive-distriktet«, sagde Rudkov. »Alene i løbet af de seneste tre dage blev flere end 60 civile, inklusive børn, ofre for disse luftangreb. Flere end 200 mennesker er blevet såret.« Den Amerikanske Centralkommando har hidtil blot responderet ved at bede russerne om mere information om disse specifikke dødsfald.

Yemen

I Yemen hænger hungersnød landet som et resultat af den amerikanskstøttede, saudiske krig imod det, der i forvejen var et af de fattigste lande i den arabiske verden. Reuters rapporterer om en 18-årig pige, der var svært underernæret, i Hodeida-havnebyen ved det Røde Hav, og som udelukkende overlever på en diet bestående af juice, mælk og te, iflg. hospitalspersonalet på det hospital, hvor hun ligger. »Hendes billede er en påmindelse om den humanitære krise i den Arabiske Halvøes fattigste land, hvor mindst 10.000 mennesker er blevet dræbt i kampe mellem den saudiskledede, arabiske koalition og den iranskledede houthi-bevægelse«, siger Reuters.

»Hungersnøden vokser hver dag, og folk har opbrugt alle deres overlevelsesstrategier. Millioner af mennesker kan ikke

overleve uden hjælp udefra«, sagde Muhannad Hadi, Verdensfødevareprogrammets direktør for Mellemosten og flere andre regioner, i går. Torben Due, VFP's Yemen-direktør, advarede om, at »en hel generation kunne blive invalideret af hungersnød«. Tidligere på året havde FN skønnet, at flere end 14 millioner mennesker, omkring halvdelen af landets befolkning, lider af hungersnød, inklusive 370.000 børn, der direkte trues af sultedød. Før krigen var Yemen for 90 % 's vedkommende afhængig af fødevareimport, men saudierne gennemtvang en økonomisk blokade mod landet, da krigen begyndte i marts 2015, en blokade, som skibe fra den amerikanske flåde har været med til at opretholde.

Foto: En yemenitisk mand i sorg ... (Reuters)

Frygt for atomkrig vokser i Europa og Rusland

27. okt., 2016 – En overbevisning om sandsynligheden for en atomkrig mellem NATO og Rusland er begyndt at vokse i Europa. En opinionsundersøgelse, udført af Forsa Instituttet i Tyskland, rapporterer Reuters, viser, at omkring en tredjedel af tyskere mener, at spændingerne mellem Rusland og Vesten over Ukraine, Krim og Syrien meget vel kunne bryde ud i en fuldt optrappet atomkrig. Forsa Instituttets undersøgelse fandt, at »især tilhængere af det yderste højrefløjsparti, Alternativ for Tyskland (AfD), var bekymrede, hvor 63 % af dem sagde til Forsa, at en krig kunne bryde ud. Henvend 41 % af de adspurgte sagde, at relationerne mellem Rusland og Vesten var dårlige, 51 % sagde, de ikke var gode og kun 6 % sagde, relationerne var gode«, sagde nyhedsrapporteringen.

Mary Dejevsky fra det britiske *Independent*, der deltog i og rapporterede fra Valdai Internationale Diskussionsklubs årlige konference i Sotji, Rusland, sagde i dag i sin rapport, at der i U.K. var båret ved til en frygt rettet mod Rusland, og at det nu er gået fra fasen for den Kolde Krig og over til en mulig varm krig. »Det er noget ganske andet; det er mere som et totalt sammenbrud af tillid, hvor regeringsfolk og dele af medierne næsten synes at opmuntre til den idé, at det nuværende Rusland er uansvarligt og uoverlagt i en grad, hvor de udløser en væbnet konflikt.«

Dejevsky bemærkede også, at hun, under sit ophold i Sotji, har indset, at frygt for krig også er fremherskende i Rusland. Hun skrev: »Men hovedindtrykket fra dette års møder, som omfattede lange sessioner med spørgsmål & svar med vicepremierminister Igor Shuvalov og udenrigsminister Sergej Lavrov ... er, at russernes mistillid til Vesten på internationalt, politisk niveau, sjældent har været højere, og at en væbnet konflikt, ved et uheld eller tilsigtet, ses som en reel mulighed.«

Putin i Valdai: Ny verdensorden, 'der gør økonomisk og teknologisk fremskridt tilgængeligt for

alle'

Leder fra LaRouchePAC, 27. oktober, 2016 – Den russiske præsident Vladimir Putin leverede i dag afslutningstalen ved Valdai Internationale Diskussionsklub i Sotji, Rusland, hvor han præsenterede både en indsigtfuld fordømmelse af den kollapsende, transatlantiske orden, og også en bevægende vision om den fremtid, som det er presserende, at hele menneskeheden opbygger. Hans bemærkninger tog udgangspunkt i – og videreudviklede – de centrale ideer fra topmødet for G20-nationer den 4. – 5. september, 2016, i Hangzhou, Kina; de gav, sine steder, udtryk for de samme ideer, som den mexicanske præsident José López Portillo præsenterede i sin historiske tale til FN's generalforsamling i 1982 (der var meget stærkt influeret af hans udvekslinger med Lyndon LaRouche); og de gjorde det i øvrigt klart, hvorfor temaet på dette års møde i Valdai-klubben, med rette, lød, [»Udviklingen af fremtiden: At udforme morgendagens verden«](#).

I sin tale forklarede Putin, at den transatlantiske økonomi befinder sig i en »systemisk krises« kvælergreb, der driver verden til krig, og at en totalt ny fremgangsmåde kræves for at redde menneskeheden:

»Ødelæggelserne, i mammut-skala, kræver, at der udarbejdes et langfristet, omfattende program, en slags Marshallplan, for at genoplive det krigs- og konflikthærgede område. Rusland er helt bestemt villig til aktivt at gå med i disse team-indsatser.«

»Vi kan ikke sikre global stabilitet, med mindre vi sikrer globalt, økonomisk fremskridt. Det er af afgørende betydning at skabe betingelser for kreativt arbejde og økonomisk vækst i et tempo, der ville gøre en ende på opsplittningen af verden i permanente vindere og permanente tabere. Spillets regler bør i det mindste give udviklingslandene en chance for at indhente de lande, vi kender som udviklede økonomier (lande) ... [og]

gøre frugterne af økonomisk vækst og teknologisk fremskridt tilgængelige for alle. Dette ville især gøre end ende på fattigdom, ét af nutidens værste problemer.«

Putin understregede Ruslands alliance med Kina for at bygge en sådan ny verdensorden: »Det er sådan, vi arrangerer den Eurasiske Økonomiske Unions arbejde og fører forhandlinger med vore partnere, især mht. koordination med projektet for det Nye Økonomiske Silkevejsbælte, som Kina er i færd med at gennemføre. Vi forventer, at det fremmer et vidtrækkende, eurasisk partnerskab, der er løfterigt mht. at udvikle sig til ét af de formative centre i et udstrakt, eurasisk integrationsområde ... Én af vore vigtige opgaver er at udvikle det menneskelige potentiale. Kun en verden, hvor der er rigelige muligheder for alle, med højtuddannede arbejdere, adgang til viden og en stort udbud af måder til at realisere deres potentiale, kan anses at være virkeligt fri.«

Putin erklærede, at *manglen* på en sådan politik for fremtiden er i færd med at ødelægge selve sjælen i den transatlantiske verden. »Der er en mangel på strategi og ideer for fremtiden ... Fremtiden er ikke fristende for dem [folket], men er skræmmende for dem ... Folk stemmer slet ikke sådan, som de officielle og respektable medier råder dem til, og heller ikke, som mainstream-partierne råder dem til.« Han fordømte en amerikansk præsidentvalgkamp, der »simpelt hen overskrider alle grænser« mht. at diskutere substantielle, politiske spørgsmål.

Et potentielt nyttigt afbræk i denne triste affære kom i går i en tale af den republikanske kandidat Donald Trump i Charlotte, North Carolina, hvor han gav »ophævelsen af Glass-Steagall« skylden for finanskrisen i 2008, og dernæst erklærede, at »tiden er kommet til at indføre en Glass-Steagall for det 21. århundrede«. Lyndon LaRouche kommenterede, at vi på nuværende tidspunkt ikke kender arten af seriøsitet eller hensigt bag Trumps bemærkninger, men de har i det mindste lagt spørgsmålet frem på bordet, så man ikke

kan undvige det. Hvorom alting er, så er det centrale, at den eneste, faktiske løsning på den systemiske krise, som Putin identificerede, er *LaRouches Fire Love, inklusive Glass-Steagall*. Og vi ved helt præcist, hvad vore intentioner er, og hvad, der må gøres – inklusive den omgående fjernelse af Obama fra embedet, som den eneste, effektive måde at stoppe Obama-Clinton-fremstødet for atomkrig med Rusland og Kina.

Foto: Vladimir Putin tog del i den afsluttende session på Valdai Internationale Diskussionsklubs 13. årlige møde, som i år valgte temaet 'Udviklingen af fremtiden: At udforme morgendagens verden'. 27. okt., 2016 [kremlin.ru]

**Foreningen Russisk-Dansk
Dialogs debatmøde "Vestlige
opfattelser af Rusland"
med journalist Jens Jørgen
Nielsen og folketingsmedlem
Marie Krarup
fra Dansk Folkeparti.
Plus RIKO's rapport: Hold
vinduet åbent**

– en rapport om de kritiske tilstande i relationen mellem Rusland og Vesten

Foreningen Russisk-Dansk Dialog holdt et debatmøde den 27. oktober 2016 med temaet: "Vestlige opfattelser af Rusland".

Journalist, forfatter og historiker Jens Jørgen Nielsen og et medlem af det danske Folketing fra Dansk Folkeparti, Marie Krarup, deltog i arrangementet.

Se Jens Jørgen Nielsens powerpoint-præsentation og videooptagelsen af Marie Krarups tale nedenfor. Videoen med Jens Jørgen Nielsens tale kommer senere.

Her er et link til Marie Krarups tale.

Hold vinduet åbent – en rapport om de kritiske tilstande i relationen mellem Rusland og Vesten.

Udgivet af RIKO, Rådet for International Konfliktløsning, i samarbejde med bl. a. Jens Jørgen Nielsen.

Uddrag:

Hvorfor har vi [RIKO] skrevet denne rapport om Rusland?

De politiske relationer mellem Danmark og Rusland er de seneste år hvirvlet ind i en negativ spiral af voksende mistillid og en tiltagende fjendtliggørelse. Hvor Rusland efter Sovjetunionens opløsning ofte i vestlige medier og den generelle debat blev italesat som en partner i et fælles europæisk postkoldkrigsprojekt, har dette billede ændret sig markant. I dag præsenteres Rusland ofte som en aggressiv og faretruende stormagt i Europas periferi. En stormagt, der truer med at kaste kontinentet tilbage til Den Kolde Krigs geopolitiske rivalisering og derved forpurre visionerne om et helt og frit Europa i fredelig sameksistens.

Blandt sine institutionaliserede partnere har Danmark placeret

sig tungt bag tilhængerne af en hardliner politik over for Rusland. Både i medierne og i den politiske debat har den dominerende attitude været at sætte hårdt mod hårdt. Dette er også det overordnede budskab i Peter Taksø-Jensens rapport om dansk udenrigs- og sikkerhedspolitik frem mod 2030, der blev offentliggjort i maj 2016. I rapporten identificerer Taksø-Jensen en uforudsigelig vilje til at anvende militære midler hos Ruslands ledelse, og han opfordrer Danmark til at støtte en samlet, robust og principfast politik over for Rusland i NATO og EU.

Rapporten erkender, at Rusland på en række områder bør inddrages i et samarbejde, men dialogen med Moskva skal ubetinget ske ud fra en vestlig (militær) styrkeposition. Denne tilgang har imidlertid sit spejlbillede – med modsat fortegn - blandt Ruslands politiske elite, hvorved mulighederne for en konstruktiv dialog og øget samarbejde i realiteten er meget begrænsede. I Taksø-Jensens rapport er grundholdningen således, at det vindue, der blev åbnet ved Den Kolde Krigs afslutning til gensidigt, gavnligt økonomisk og politisk samarbejde mellem Vesten og Rusland, nu er lukket.

Relationerne mellem Rusland og store dele af Danmarks partnere i NATO og EU er således i en kritisk tilstand, hvor parterne de seneste år har spillet sig selv op i hver sit ringhjørne. Denne udvikling besværliggør mulighederne for fredelige og politiske løsninger på deres uoverensstemmelser. Resultatet er en situation, hvor sanktioner, militær oprustning og dæmoniserende retorik stimulerer en gensidig politisk fjendtliggørelse.

RIKO stiller derfor spørgsmålet: skal man acceptere præmissen om, at vinduet til dialog og samarbejde med Rusland er lukket? Og i så fald, bør man så ikke forsøge at åbne det igen?

I nærværende rapport vil RIKO adressere den eksisterende konflikt med henblik på at stimulere en mere nuanceret politisk debat og dermed fremme konstruktive relationer mellem

Rusland og Danmark samt vores partnere og undgå et unødvendigt våbenkapløb.

GDE Error: Requested URL is invalid

Jens Jørgen Nielsens slides fra mødet:

Schiller Instituttet i Sverige afholdt seminar i Stockholm: »Den Nye Silkevej for fred og udvikling som alternativ til fortsat geopolitisk kaos«

Den 27. september, 2016, holdt Schiller Instituttet og *EIR* et meget vellykket seminar i Stockholm, om »Den Nye Silkevej for fred og udvikling som alternativ til fortsat geopolitisk kaos«. Dianne Sare, der leder LaRouchePAC i New York/New Jersey og er ansvarlig for den særlige indsats i Manhattan-projektet, var hædersgæst. Dianne har startet og leder det store kor, der tidligere i september måned gav fire koncerter for i alt 3000 tilhørere under mindedagene 15 år efter terrorangrebet på World Trade Center.

På seminaret i Stockholm talte Dianne om, hvordan situationen kan forandres i USA gennem modstanden mod Obama og hans controllers på Wall Street og de britiske geopolitikere. Hun angreb generelt Obama og Bush/Cheney-regeringen før ham. Hun fortalte, hvordan Lyndon LaRouche, med det samme, Bush var tiltrådt, havde advaret om et terrorattentat i lighed med »Rigsdagsbranden i Berlin 1933«, som blev udført med fuldt overlæg for at muliggøre et styre under love for undtagelsestilstand. Dianne ville ikke gå ind på den katastrofale amerikanske valgbevægelse, men fortalte derimod

om den enorme mobilisering for JASTA-loven, og imod Obamas veto.

Formanden for det svenske Schiller Institut, Hussein Askary, åbnede seminaret med en tale, der fokuserede på det nye paradigme, som er i færd med at vokse frem i verdensøkonomien og i relationerne mellem nationer, noget, der drives frem af Kinas initiativ med byggeriet af den Nye Silkevej, sammen med BRIKS og en stribe nye finansinstitutioner, såsom Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB). Han fortalte, hvordan Schiller Instituttet har arbejdet for dette, siden Helga Zepp-LaRouche foreslog det i 1991, og som hun atter tog op i sin Appel til FN's generalforsamling, fra hvilken Hussein oplæste første afsnit. Hussein præsenterede ligeledes nogle af de bøger/rapporter, som *EIR* i løbet af denne årelange kampagne har udgivet, og især den seneste rapport, »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«.

Ulf Sandmark fulgte op på Diannes tale om de nye muligheder for at forandre USA, med mulighederne for at få Nordeuropa med på strategien for den Nye Silkevej for fred og udvikling. Den Nye Silkevej er allerede nået frem til de forskellige lande, der grænser op til Norden. Efter en gennemgang af disse projekter, og hvorledes nabolandene allerede er i gang med samarbejdet, påpegede Sandmark det sorte hul i midten af Norden, der domineres af »politikken for et budget, der balancerer«. I dette 'sorte hul' sker der ingenting, til trods for, at forskellige organisationer fra erhvervslivet, fagforeninger og regioner kræver en satsning på investeringer i infrastruktur. Det store samarbejde med Kina finder derfor ikke sted med regeringens hjælp, med derimod gennem industrien, og Sandmark fremhævede Volvo Cars som et paradeeksempel på næste trin af højteknologisk win-win-samarbejde inden for det nye paradigme.

Et meget specielt indslag i dette seminar var, at, blandt de mange forsamlede diplomater, rejste lederen af den Syriske Ambassade i Stockholm, Abir Jarf, sig op og berettede om,

hvordan Syrien var et gammelt centrum for Silkevejen, og at den syriske regering nu kæmper mod terroristerne, der har invaderet landet, for at kunne være med i den store satsning på den Nye Silkevej. Efter hende kom også den etiopiske ambassadør med et indlæg til støtte for denne kamp og fortalte om de enorme fremskridt, som Etiopien har gjort med at bygge nye jernbaner, dæmninger og ledninger til energi for, i den Nye Silkevejs ånd, at samarbejde med nabolandene. Disse to indlæg forenede talere og tilhørere, så seminaret gjorde et stærkt indtryk på alle deltagerne fra forskellige ambassader, medier, svenske institutioner og andre.

Om aftenen blev der afholdt en reception for Dianne Sare på kontoret, hvor venner til Schiller Instituttet kunne komme og høre hende.

Foto: Dianne Sare har startet og leder det store kor i New York-området; her fra korprøve i december, 2014.

NATO: Danmark bidrager med 200 soldater til fire kampbataljoner i Baltikum, udtaler forsvarsminister Peter Christensen fra Bruxelles

27. okt., 2016 – Den danske forsvarsminister Peter Christensen deltager den 26.-27. oktober 2016 i NATO's forsvarsministermøde i Bruxelles.

"Ruslands seneste militære aktiviteter og selvhævdende adfærd udgør naturligt "bagtæppet" for mødet. Det understreger, at de beslutninger, vi traf i Warszawa om at styrke alliancens forsvars- og afskrækkelsesprofil, er de rigtige. NATO er nu i arbejdstøjet fast besluttet på at føre disse beslutninger ud i livet. Det gælder ikke mindst de fire NATO-kampbataljoner til de tre baltiske lande og Polen, hvor Danmark vil bidrage med op til 200 soldater i Estland", udtaler Peter Christensen fra NATO-mødet i Bruxelles.

Regeringen har tidligere meldt ud, at der fra dansk side planlægges at udsende et substantielt bidrag på op til 200 soldater til Estland under britisk ledelse. De danske styrker vil ikke være permanent udstationeret, men vil være til stede periodevist.

<http://www.fmn.dk/nyheder/Pages/forsvarsminister-fra-bruxelles-nato-traekker-i-arbejdstoejet.aspx>

Foto: Forsvarsminister Peter Christensen og NATO's generalsekretær Jens Stoltenberg; fra okt., 2015. (Foto: NATO)

NATO's forsvarsministre mødes om NATO-oprustning imod Rusland

26. okt., 2016 – NATO's forsvarsministre mødes i Bruxelles i dag, hvor de fuldfører planer om at forud-deployere 4.000 NATO-tropper i Polen og de tre baltiske stater. NATO's

generalsekretær, Jens Stoltenberg, fik det, i sin pressekonference fra i går, forud for mødet, til at lyde, som om NATO gjorde dette, fordi Rusland er flyttet ud til NATO's grænser, som om NATO altid havde været dér, hvor det nu er, og Rusland var den magt, der ekspanderede – hvilket selvfølgelig er udtryk for en særdeles selektiv læsning af historien.

»Vi har set en betydelig militæroprustning i Rusland hen over mange år, og forsvarsudgifterne er tredoblet i reelle tal, siden år 2000«, sagde han. »Dette har gjort det muligt for Rusland at investere i nye evner, i nye våbensystemer, at udføre flere øvelser og på signifikant vis øge deres militære evner. Kombineret med det faktum, at Rusland også har været villig til ikke alene at investere i deres Væbnede Styrker, men også til at bruge deres Væbnede Styrker imod naboer, som vi har set det i Krim, Ukraine – dette er grunden til, at NATO nu responderer, og dette er en del af et mønster, der har udløst en respons fra NATO.«

NATO har i de seneste år slået hårdt på sine medlemmer for at få dem til at forøge deres forsvarsudgifter, og nu, hvor dette endelig sker, »viser det, at NATO er i stand til at respondere, at NATO er i stand til at tilpasse sig et Rusland, der hævder sig mere, og til Ruslands forøgede militære tilstedeværelse tæt på vore grænser«, sagde Stoltenberg.

Stoltenberg sagde, at Ruslands nylige deployering af Iskander-missiler til Kaliningrad »er endnu et eksempel på en russisk militæroprustning tæt på NATO's grænser«, især eftersom de er dobbelt kapable. Så »selvfølgelig er vi bekymrede over russernes militære oprustning tæt på NATO-grænser, og vi ser det østpå; men vi ser det også sydpå, i det østlige Middelhav og i Syrien, tæt på Tyrkiet, en NATO-allieret.«

De fire bataljoner skal ledes af USA, Tyskland, U.K. og Canada, men andre medlemmer, især Frankrig og Italien, forventes at stille tropper til rådighed til at udfylde bataljonerne, som vil blive støttet af NATO's hurtige

indsatsstyrke på 40.000 tropper. I går meddelte U.K.'s forsvarsminister Michael Fallon, at U.K. vil sende 800 tropper til Estland, udstyret med Challenger 2 hovedkampvogne, Warrior kampvogne, samt droner.

»Dette er ikke blot en snubletråd. Dette er en seriøs, militær tilstedeværelse«, påstod han. Ikke direkte i Baltikum, men som en del af NATO's oprustning, vedtog det norske parlament i går deployeringen af 300 amerikanske marinesoldater til en base nær Trondheim, omkring 400 km nord for Oslo, hvor USA har haft hundreder af militære køretøjer forud-deployeret i grotter med aircondition i adskillige år.

Alt imens den baltiske strategi således går fremad, bemærker Reuters, at NATO har haft vanskeligheder ved at udvikle en lignende strategi for Sortehavet, som russerne stort set kontrollerer fra Krim. Rumænien, Bulgarien og Tyrkiet forventes snart at fremlægge en plan for at øge patruljerne fra flåden og flyvevåbnet i området, såvel som en multinational NATO-brigade i Rumænien, siger Reuters.

Foto: NATO-generalsekretær Jens Stoltenberg under pressekonferencen den 26. okt., 2016 forud for forsvarsministermødet den 27.-28. okt. i Bruxelles. (Foto: NATO)

http://www.nato.int/cps/en/natohq/opinions_136581.htm

Breve til redaktør af Washington Post reflekterer debat om Obamas sindssyge politik i Syrien

26. okt., 2016 – To breve til redaktøren, som er blevet udgivet i *Washington Post* den 25. okt., reflekterer den debat, der finder sted i og omkring Washington om Obama-administrationens sindssyge politik for Syrien.

Robert E. Hunter, en tidligere amerikansk ambassadør til NATO og tidligere embedsmand i det Nationale Sikkerhedsråd for Mellemøsten og Europa, responderede i sit brev til lederen i *WP* den 23. okt., skrevet af John Allen og Charles R. Lister, hvor de kræver, at USA's rolle i Syrien udvides betydeligt, inklusive at udføre målrettede angreb imod syriske militære faciliteter, gennemtvinge flere sanktioner mod Syrien og Rusland og intensivere en gennemgribende undersøgelse af oppositionsenheder, blandt andre ting.

Hunter advarer om, at de to forfattere »laver den samme afgørende fejl, som Obama-administrationen har lavet: de kom ikke med nogen realistisk plan for, hvad der ville ske i Syrien efter afsættelsen af præsident Bashar al-Assad«. Han påpeger, at hverken USA eller andre »foreslår forholdsregler til at beskytte alle de forskellige trosretninger i Syrien, inklusive alawitterne«. Uden dette »vil hr. Assad og hans folk fortsætte kampen«. Desuden, tilføjer han, vil den enkle »Assad må væk«-holdning alliere USA »med sunni-staters geopolitiske mål og fastholde det i den regionale sunni-shia-borgerkrig ...«

I den samme ånd advarer Robert R. DePetris fra organisationen Defense Priorities om, at Allen og Lister bør erindres om, at Rusland har etableret en snubletråd i Syrien, »som, dersom den

overskrides, automatisk fører til krig, og i atomalderen, med mulige terminale konsekvenser. Forfatterens forholdsregler kan ikke undgå at udløse russernes snubletråd«, advarer han.

Defense Priorities siger i sin hensigtserklæring, at den som prioritet har at informere »borgere, ledere inden for tankegang og politiske beslutningstagere om betydningen af et stærkt, dynamisk militær – der anvendes på en mere klog og forsigtig måde for at beskytte Amerikas snævert definerede, nationale interesser – og for at promovere en realistisk, overordnet strategi, der prioriterer tilbageholdenhed, diplomati og frihandel for at sikre amerikansk sikkerhed«.

Amerikanerne må imødegå deres frygt; den uafklarede katastrofe kan overvindes

Leder fra LaRouchePAC, 26. oktober, 2016 – Erkendelsen af, at verden er på randen af verdenskrig, er nu ved at komme åbent til udtryk i den amerikanske og europæiske befolkning. Breve til avisredaktører skrider, at Obamas rænker for at optrappe krigen i Syrien vil bringe os i konflikt med Rusland. LaRouchePAC-aktivister på universitetsområder rapporterer, at studenter pludselig rejser børster, med ængstelige diskussioner om truslen om krig. Selv Donald Trump, der vil bruge enhver mere eller mindre fornuftig, populistisk idé til at fremme sin kampagne, har nu advaret om, at valget af Hillary Clinton, med hendes trusler om krig mod den syriske

regering, vil antænde gnisten til »Tredje Verdenskrig«.

Borgerne er med rette bange. Obama fortsætter i embedet, trods det, at alt, hvad han har rørt ved, er brudt sammen: Obamacare er kollapsedet i takt med, at forsikringselskaberne dropper ud og præmierne stiger til tårnhøje niveauer, i nogle stater med næsten 100 %; Deutsche Bank og Italiens Monte dei Paschi er ved at kollapse i Europa, samt med smitten, der er klar til at ramme Wall Street, hvor Obamas obstruktion af Glass-Steagall har skabt en boble, der er langt større end den var ved sammenbruddet i 2008; narkotika truer nu med at ødelægge en generation af unge, alt imens præsidenten prædiker legalisering og »ingen retsforfølgelse« af banker, der er taget i hvidvaskning af narkopenge; og med Bush' og Obamas »uophørlige krige«, der nu truer med at blive til atomkrige.

Der er grund til at være bange. Begge kandidater har allerede vist sig at være totale fiaskoer, en kendsgerning, som næsten alle amerikanere og det meste af verden erkender. Men, insisterede LaRouche i dag, katastrofen kan afværges ved netop at fjerne Obama, før han kan trykke på knappen; og ved at gennemføre Glass-Steagall og et kreditsystem for udvikling efter Hamiltons principper – nu, før sammenbruddet af finanssystemet fører til kaos. Både det Republikanske og det Demokratiske Parti vedtog Glass-Steagall i deres valgplatform – ikke, fordi kandidaterne støttede det, men for at formilde de enorme understrømme i befolkningen, som er rasende over statens redning af Wall Street (bail-out), og som kræver, at spekulanterne nu afvises. I dag responderede Trump atter til det folkelige raseri og krævede gennemførelsen af en version af Glass-Steagall »for det 21. århundrede«.

For at opnå dette, må vi inspirere folk til at rejse sig og erklære, »Jeg nægter at være bange«. Det skete i september måned, da, på trods af, at Obama, Wall Street og saudierne kørte en frygtkampagne, det amerikanske folk fyrede op under deres repræsentanter i Kongressen med henblik på at tilsidesætte Obamas veto af JASTA-loven, som giver ofre for de

saudiskledede terrorangreb på USA den 11. september (2001) mulighed for at lægge sag an imod dem, der var ansvarlige i den saudiske regering og det saudiske kongehus.

I normale tider vil dagene efter et præsidentvalg være kendetegnet ved en forlænget pause, en 'afdragsfri' periode, mens den nye præsident udvælger en administration og formulerer en politik, og mens borgere tager mål af denne politik. Men dette er selvfølgelig ikke normale tider. Begge kandidater er så forhadte af befolkningen – der i de fleste tilfælde hader begge kandidater lige meget – og deres politik er så moralsk depraveret og morderisk, at dagen efter valget vil blive en dag med raseri, måske endda kaos. I endnu højere grad end før valget, vil der hos de fleste amerikanere findes en forudelse om den fare, som konfronterer Amerika og verden. Den kendsgerning, at der kun findes én løsning – nemlig, at Obama fjernes, og **LaRouches uopsættelige love** gennemføres – vil ikke ændre sig på grund af valget, men vil være endnu mere indlysende og nødvendig.

I hele den næsten to år lange valgproces har der stort set været nul dækning af det faktum, at verden uden for det transatlantiske område er blevet transformeret, et spørgsmål, der nu aktivt diskuteres på Valdai Internationale Diskussionsklubs 13. årlige konference i Sotji, Rusland. BRIKS, den Nye Silkevejsproces og de nye internationale finansinstitutioner, der er etableret af Kina, Rusland og deres partnere på alle kontinenter, har bragt resten af verden sammen omkring et nyt paradigme for harmoni, udvikling af infrastruktur, samarbejde om rummet og en fælles front mod den terroristsvøbe, som er skabt af de amerikanske og britiske, ulovlige krige i Sydvestasien. Viden om dette nye paradigme, som **EIR-rapporten Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen** indfanger det, udgør den gnist, der behøves for at vende frygt og raseri til optimisme og kreativ tænkning, med henblik på at bygge en fremtid for menneskeheden.

Vi har intet valg.

Foto: Præsident Franklin D. Roosevelt udsender sin første 'Fireside Chat' om bankkrisen, fra Det hvide Hus, Washington, D.C., 12. marts, 1933.

POLITISK ORIENTERING den 26. oktober 2016: Obamas eftermæle er død, ødelæggelse og økonomisk ruin

Med formand Tom Gillesberg.

N.B.: Pga. en teknisk fejl er der ingen video denne gang.

Lyd:

Næsten halvdelen af den græske befolkning konfronteres med fattigdom

24. okt., 2016 – Det er officielt: EU har drevet næsten det halve Grækenland ud i fattigdom. Grækenlands officielle statistikkontor, ELSTAT, som opererer efter EU-standarder,

rapporterer, at 4.512.000 grækere ud af en befolkning på henved 10 million, nu konfronteres med fattigdom. Dette omfatter 230.774 børn, der konfronteres med ekstrem fattigdom, fordi de lever i husstande uden indkomst, alt imens praktisk talt 40 % (39,9) af landets befolkning lider afsavn mht. essentielle varer og tjenesteydelser.

Omkring 44,4 % af mennesker i alderen 0-17 år, lider afsavn mht. essentielle varer og tjenesteydelser.

Omkring én ud af seks husstande lever i en kondemneringsmoden bygning med læk, fugtighed og andre problemer.

Ifølge undersøgelsen kan denne store del af befolkningen ikke imødekomme finansielle behov inden for mindst tre af de ni følgende varer og tjenesteydelser: Betaling af månedlige regninger (såsom leje, afdrag på lån osv.); mad, hvilket inkluderer kød, fisk eller grøntsager med en tilsvarende værdi hver anden dag; varme; telekommunikation; farvefjernsyn; vaskemaskine; passagerbil; og en uges ferie.

Alt imens den græske arbejdsløshed stadig er over 25 %, så er mange ansatte arbejderes betingelser endnu værre end for dem, der får arbejdsløshedsunderstøttelse. Ifølge en undersøgelse, der blev dækket i *Greek Reporter*, arbejder 126.956 grækere i den private sektor for 100 euro om måneden, brutto, mens 343.760 ansatte får en månedsløn på mellem 100 og 400 euro. Arbejdsløshedsunderstøttelsen er 360 euro om måneden, men de ophører efter et år. Disse arbejder under deltidskontrakter eller roterende kontrakter, hvor de arbejder 2-3 dage om ugen.

Grækenlands højest uddannede sektorer får fattigdomslønninger, hvilket driver dem til at emigrere. Organisationen Endeavor Greece skønner, at 350.000 mennesker forlod landet mellem januar og juni 2016, alt imens Bank of Greece sætter tallet til 427.000. Begge tal er konservative, og nogle kilder sætter tallet til tæt på en million.

Tallet 427.000 er næsten lige så mange som det enorme antal

grækere, der emigrerede til USA i de to første årtier af det 19. århundrede, skønsmæssigt 500.000. Men dengang var de fleste af disse emigranter fattige bønder, hvorimod de, der nu forlader landet, har et meget højt uddannelsesniveau. Det skønnes, at de bidrager 12,9 mia. euro årligt til BNP i værtslandene, hovedsagligt Tyskland og Storbritannien. De har også bidraget med 9,1 mia. euro i skat siden 2008. Disse penge er tabt for Grækenland, der brugte anslået 8 mia. euro til disse menneskers uddannelse. Disse tal gør »højspecialiserede arbejdere« til Grækenlands primære skatte-eksport.

»Som konklusion, og meget indlysende, så forbliver de skabte indtægter inden for vareeksport i Grækenland, mens grækernes erhvervsmæssige aktiviteter i udlandet primært er en fordel for værtslandene, både på kort og lang sigt«, skrev avisen *Naftermporiki*.

Det eneste, der, udover fattigdommen, vokser i Grækenland, er landets statsgæld, der ved udgangen af andet kvartal 2016 nåede op på 315.290 mia. euro, en stigning fra 301.266 mia. euro i samme periode sidste år, ifølge ELSTAT.

Foto: Mange fattige i Grækenland må leve af madrester.

Tidligere topdiplomater for Korea mødes med nordkoreanske regeringsfolk i Malaysia

24. okt., 2016 – De relativt fornuftige, amerikanske embedsfolk fra diplomatiet, der forhandlede den generelle rammeaftale i 1994 under Bill Clinton (som endegyldigt kunne have afsluttet »Koreakrisen«, hvis ikke Dick Cheney havde

taget over og lukket det ned), og som repræsenterede USA under sekspartsforhandlingerne under George W. Bush, holdt et todages møde under et 'sekundært spor' (dvs., uformelt og uofficielt) med nordkoreanske topregeringsfolk i Malaysia sidste fredag og lørdag. Robert Gallucci, der ledede 1994-forhandlingerne; Joseph R. DeTrani, som var stedfortræder under sekspartsforhandlingerne; og dr. Leon Sigal, en koreaekspert ved Social Science Research Council i New York, mødtes med Pyongyangs viceudenrigsminister, Hang Song Ryol, samt andre delegerede.

Sigal sagde til pressen i dag, at gruppen havde til hensigt at formulere et forslag til den næste amerikanske administration, der skulle erstatte den mislykkede Obama-politik med »strategisk tålmodighed« (som var vanvittig – at nægte at forhandle, før Nordkorea opgav sit atomprogram. Det var udtænkt med overlæg for at gøre det muligt for Nordkorea at udvikle atomvåben, der skulle retfærdiggøre en amerikansk militær opbygning rundt om Kina -red.).

Nordkoreas erklærede holdning var, iflg. Ryol, at en fredstraktat skulle underskrives, før man diskuterede atomprogrammet. Forslaget, som blev opkastet af det amerikanske hold under tidligere fora, går ud på, at en fredstraktat (især et løfte om ikkeinvasion) skulle forhandles, mens en indefrysning af Nordkoreas atomprogram er på plads, som skulle føre til senere forhandlinger om at lukke atomprogrammet ned.

Prøveaffyring af missil fra Nordkorea, set fra Sydkorea.

Duterte vs. Obama: Bloomberg truer med militærkup, Danny Russel truer med økonomisk straf

24. okt., 2016 – Hysteriet i Washington stiger over den filippinske præsident Rodrigo Dutertes modige handlinger. Obama og Hillarys inddæmning af Kina – omdrejningspunktet for Asien – er tydeligvis blev udmanøvreret og grundlæggende set besejret af Dutertes totale afvisning af Obamas krigspolitik og imperiediktater til hans land, og af hans besøg i Kina, hvor han for fuld damp tilsluttede sig det nye, globale paradigme for udvikling og samarbejde om den Nye Silkevej.

Responsen er trusler og flere trusler fra Wall Street og fra Wall Streets marionetter i Washington. Den 23. oktober udgav Bloomberg News en »redaktionel lederartikel«, der, alt imens man foregav at ønske et fortsat venskab med Filippinerne, gjorde det klart, at dette krævede fjernelsen af præsidenten, død eller levende.

»På et bestemt tidspunkt i sidste uge«, begynder artiklen, »syntes den filippinske præsident Rodrigo Duterte at have orkestreret et af de mest dramatiske skift i Asien, siden afslutningen af den Kolde Krig – ved at opgive USA, sit lands mangeårige allierede, til fordel for rivalen Kina.« Men, der er ingen grund til bekymring, mener de: Kinas løfter om infrastruktur og lempelige lån vil aldrig komme igennem, alt imens Duterte »vildt oppuster sit lands globale relevans« ved at tale om samarbejde med både Kina og Rusland.

Så kommer truslen: »Det filippinske militær her en historie med kup – og liden interesse i at erstatte amerikanske våben, logistisk støtte og uddannelse med russisk og kinesisk

teknologi ... Amerikanske øverstbefalende minder utvivlsomt allerede deres filippinske modparter om, at et radikalt brud i relationer ville få strategiske konsekvenser.«

I mellemtiden sagde Danny Russel, Obamas viceudenrigsminister for Asien, som tilbragte en weekend i Manila med at forsøge at finde ud af, hvad man skulle gøre mht. Duterte, til pressen, at Duterteres handlinger har »skabt forvirring i en række lande, ikke kun mit. Og ikke alene blandt regeringer, men også i andre samfund. Og også i selskabers bestyrelseslokaler.« (Hvilke selskaber? Dope, Inc., måske?)

Hverken truslen om et kup eller om økonomisk krigsførelse vil forstyrre Duterte. Han og hans kabinet har allerede erklæret, at USA næsten udelukkende investerer i minedrift og callcentre, alt imens Kina og andre ønsker at investere i at opbygge den filippinske realøkonomi. Alt imens truslen om mord (begået af den mytiske »enlige morder«) er meget virkelig, så er en gentagelse af det amerikanskorkestrerede kup imod Marcos i 1986 ikke andet end Obamas og hans neokonservatives fantasifoster.

Foto: Præsident Rodrigo Duterte.

Obama svækkes hurtigt vs. Putin og Xi; Dét er atomtruslen

Leder fra LaRouchePAC, 26. oktober, 2016 – Er du virkelig rede til at sætte dit liv ind på, at Barack Obama ikke vil starte en krig med Rusland (eller Kina) i de tre måneder, han har tilbage? Den eneste måde at sikre, at han ikke gør, er en

stærk, tværpolitisk mobilisering for at lukke ham ned, tvinge ham ud, og at begynde en hurtig genopbygning af vores ødelagte økonomi, baseret på Alexander Hamiltons principper. Det vil bringe Amerika ind i et produktivt, økonomisk samarbejde og samarbejde om rummet med de asiatiske magter, som Obama har forsøgt at provokere til krig.

Det er dette mål, og ikke de ynkelige kandidater, der konkurrerer om at efterfølge Obama i embedet, som bør være fokus for vores opmærksomhed. Det indlysende stærke pres på Obama fra det britiske monarkis og den allierede regerings Konservative Partis side, for at få en betydningsfuld gengældelsesaktion i Syrien imod Vladimir Putins succesfulde intervention dér, har sat kampe i gang i Obamas Hvide Hus over krigspolitik.

Obama ønsker tydeligvis et opgør med Putin og har samme modvilje mod Kinas præsident Xi, men er ikke i stand til at gøre noget ved det, bortset fra krig, der hurtigt kan blive den, hvor der er »ingen overlevende«. Men han har rådgivere og medlemmer af kabinettet, og frem for alt briterne, der siger, at han skal »vove det«.

Putin, med stærk støtte fra Kina og Indien, har styringen mht. at bringe »evindeligt krig« til en afslutning i Sydvestasien. Xis økonomiske »win-win«-politik har efterladt Obama uden nogen asiatiske allierede, hverken til handelskrig eller krig i det Sydkinesiske Hav.

Han nægter at tilslutte sig Putin eller Xi; hverken i fredsforhandlinger eller i bekæmpelse af terrorisme, eller i opbygning af nye infrastrukturkorridorer og udforskning af rummet.

Lyndon LaRouche opsummerede det eftertrykkeligt i dag: Putin og Xi, og især Putin, *har styringen* – med mindre Obama går til total krig med dem. Og Putin vil ikke tillade det at ske på den måde, som Obama tænker på. »Man kan ikke indgå kompromis

med dette, eller tage afslappet på denne trussel – og der har været tale om en vis afslappelse i den henseende«, sagde LaRouche. »Luk Obama ned, for det er vi nødt til, for at redde nationen, for at redde verden.«

Erfarne kilder i Washington siger nu, at Obama er stærkt svækket af eksplosionen af Obamacare og hans fejlslagne Dodd/Frank-lovgivning, der er mislykkedes med at stoppe Wall Street bankernes konstante kriminelle adfærd. Hans præsidentskab markeres af konstante, mislykkede eller rent ud katastrofale krige. Narkotika- og selvmordsepidemier i Amerika har ramt 50 stater, og er blevet det overvejende problem i mange stater; Obama har – for nu at udtrykke det mildt – intet gjort for det.

Det er netop grunden til, at den farligste af de to, førende præsidentkandidater fortsat er Barack Obama. Tiden er ikke til at mildne presset på Obama netop nu, hvor hans »stræben efter sit eftermæle« kunne slå os ihjel.

Denne nations førsteprioritet er forsat en tværpolitisk bevægelse for at fjerne Obamas hænder fra amerikanske militærkapaciteter; og at tage ledelsen i en økonomisk genrejsning, gennem **Lyndon LaRouches »Fire Love«, baseret på Hamiltons principper.**

*Foto: Den russiske præsident Putin og den kinesiske præsident Xi under en diskussion den 15. oktober, i Benaulim, Indien.
[en. kremlin.ru]*

»Potentialet for Frankrig og

hele Europa i opbygningen af Verdenslandbroen« Tale af Helga Zepp-LaRouche til Schiller Institut-konference i Lyon, Frankrig

»Hvad skulle således holde Europa tilbage fra fuldt ud at tage imod Kinas tilbud om »win-win-samarbejde« om at forlænge den Nye Silkevej til Øst- og Centraleuropa, Balkanlandene, Sydeuropa og, frem for alt, om at genopbygge det krigshærgede Mellemøsten og om at påbegynde den presserende nødvendige industrialisering af Afrika, og således virkeliggøre den eneste politik, der kan forhindre et endnu mere rædselsfuldt forløb af flygtningekrisen?

Svaret er indlysende. Den amerikanske administration og Storbritannien insisterer på ideen om en unipolær verden, som i denne form allerede er ophørt med at eksistere. Den transatlantiske verden står umiddelbart for, med fuld kraft at brase lige lukt ind i Thukydid-fælden[1], som den tidligere, amerikanske formand for generalstabscheferne, Martin Dempsey, gentagne gange har advaret om. Og Europa har hidtil været fanget i det gamle paradigme, hvor det tilpasser sig et Washington-konsensus uden at stille mange spørgsmål.«

[1] Gr. Historiker, ca. 460-400 f.Kr.; advarede Republikken Athen, der var blevet et Imperium, om, at det ville forårsage sin egen undergang ved at indlede imperie-krige.

Download (PDF, Unknown)